

Підтримай профспілки, які захищають тебе

РЕКВІЗИТИ:
БФ «ВІДРОДЖЕННЯ БУДИНКУ ПРОФСПІЛОК»
ЄДРПОУ 39194889,
Р/Р 26009010079751
В АТ «УКРЕКСІМБАНК» М. КИЄВА,
МФО 322313

СТАРТУЄ ПЕРЕДПЛАТА

ЦЕНТРАЛЬНИХ ПРОФСПІЛКОВИХ ВИДАНЬ НА 2015 РІК!

Видання «Профінформу» – кожному профкому!

Вартість передплати на 2015 рік:
газета «Профспілкові вісті» – 156,00 грн (передплатний індекс – 22152),
журнал «Бібліотечка голови профспілкового комітету» – 68,04 грн (передплатний індекс – 22909).

Передплатити видання можна в будь-якому поштовому відділенні України за «Каталогом видань України», або скориставшись послугою «Передплата ON-LINE» на корпоративному сайті ДП «Преса» www.presa.ua.

НА ЧАС!

«Прожитковий мінімум – стандарт гідного життя чи мінімум для фізичного виживання?» – на цю тему відбувся круглий стіл у редакції «ПВ»

.04

№ 38 (760) | 18.09.2014

профспілкові вісті

ГАЗЕТА ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК УКРАЇНИ

www.psv.org.ua

КОРОТКО

ПОЗИЦІЯ | СПО об'єднань профспілок виступає категорично проти прийняття антисоціальних норм головного кошторису країни, відсутності в ньому перспективних соціальних маяків.

.02

ОФІЦІЙНО | СПО репрезентативних Всеукраїнських об'єднань профспілок на Національному рівні та СПО сторони роботодавців на національному рівні звернулися до органів влади, дії яких можуть призвести до розвалу системи соціального страхування та позбавлення працівників соціальних гарантій.

.03

ВАЖЛИВО | 16 вересня Верховна Рада України ратифікувала Угоду про асоціацію з ЄС. Водночас виник скандал, який спричинив законопроект «Про реформування системи загальнообов'язкового державного соціального страхування та оплати праці».

.03

ТЕМА НОМЕРА | НАСТАЄ ЧАС АКТИВНИХ ДІЙ ТА СЕРЬОЗНОЇ РОБОТИ

РИНОК ПРАЦІ ВЧИТЬСЯ ВИЖИВАТИ

Складна політична й економічна ситуація в Україні спричинила глибоку кризу на вітчизняному ринку праці. Хоча про повний обвал говорити зарано, стверджують експерти. У першому півріччі поточного року для роботодавців були характерні депресія, курс на подальше зниження витрат і загалом вичіку-

вальна стратегія. Однак успішні вибори Президента, антикризові заходи Уряду, планомірний поступ України до Європейського Союзу свідчать про те, що вектор національного ринку праці починає змінюватись. Відтак настає час активних дій та серйозної роботи в нових умовах для всіх його учасників.

.08

Лариса Канаровська:
«Ставлення влади до столичних медиків – це патологія»

.07

ДОЛУЧАЙТЕСЬ ДО ОБГОВОРЕННЯ
Будь-який матеріал номера можна обговорити на нашому сайті www.psv.org.ua

ПОЗИЦІЯ

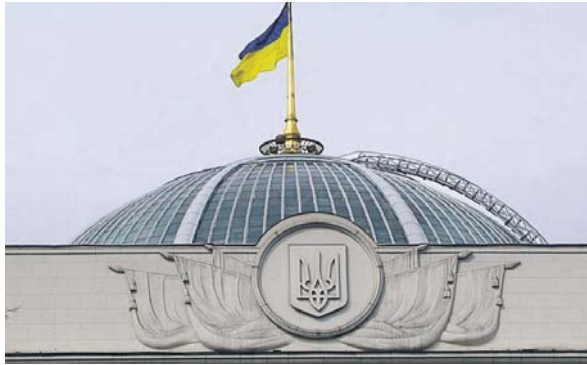
ЯКИМ БУДЕ
БЮДЖЕТ-2015?

ПРОФСПІЛКИ НАПОЛЯГАЮТЬ НА УСТРІЧІ З ОЛЕКСАНДРОМ ТУРЧИНИМОВИМ

С ПО об'єднань профспілок виступає категорично проти прийняття антисоціальних норм головного кошторису країни, відсутності в ньому перспективних соціальних маяків.

Як повідомляє Інформаційно-аналітичний центр ФПУ, зазначена позиція аргументована у спільному зверненні голови СПО об'єднань профспілок, Голови ФПУ Григорія Осового та представників СПО об'єднань профспілок до Голови Верховної Ради України Олександра Турчинова.

Слід зазначити, що згідно з чинним законодавством Уряд уже 15 вересня ц. р. мав внести проект Закону України «Про Державний бюджет України на 2015 рік» до Верховної Ради. Однак, зважаючи на наміри Уряду спочатку реформувати окремі положення Бюджетного та

Податкового кодексу, розгляд бюджетного Закону дещо затягується.

Враховуючи презентований Мінфіном текст законопроекту під час тристоронньої зустрічі 28 серпня ц. р. та наявну в профспілок інформацію про фактичне неврахування пропозицій профспілкової сторони (лист Мінфіну від 03.09.2014 № 31-08030-14-10/22669), змушені констатувати, що Уряд пропонує в черговий раз реалізувати «антикризові» заходи за рахунок працюючої людини, а до пропозицій профспілок щодо залучення альтернативних шляхів наповне-

ння бюджету знову не дослухаються (легалізація заробітної плати та зайнятості, запровадження податку на багатство та розкші, підвищення рівня оподаткування нетрудових доходів, європейські акцизи на горілчані та тютюнові вироби, пиво та енергетики тощо).

Зважаючи на зазначене, профспілкова сторона звернулася до Голови Верховної Ради України щодо проведення зустрічі з представниками профспілок для обговорення проекту Закону України «Про Державний бюджет України на 2015 рік».

ВАЖЛИВО

УКРАЇНЦІ – В ЄВРОПУ, А УРЯД КУДИ?

16 вересня відбулась історична подія. Верховна Рада України ратифікувала Угоду про асоціацію з ЄС, засвідчивши таким чином підтримку українцями євроінтеграційних процесів та європейських цінностей. Водночас виник скандал, який спричинив законопроект «Про реформування системи загальнообов'язкового державного соціального страхування та оплати праці», що його подав Уряд. Цей документ не відповідає ані європейським цінностям, ані принципам соціальної справедливості. На проханні сторін соціального діалогу це питання було розглянуто 16 вересня на засіданні Комітету Верховної Ради з питань соціальної політики та праці, повідомляє Інформаційно-аналітичний центр ФПУ.

«Під час засідання законодавча ініціатива Уряду отримала гостру критику, адже вона фактично руйнує систему загальнообов'язкового державного соціального страхування, створення за роки незалежності за кращими зразками європейської практики, яка базується на принципах демократії, самоврядування, соціальному діалозі з урахуванням інтересів усіх його сторін», – наголосив, коментуючи що подію Голова ФПУ Григорій Осовий.

Чинна система державного соціального страхування продемонструвала свою життєздатність, стійкість, користь та гарантії надання якісних послуг застрахованим особам навіть у важкі часи фінансово-економічної кризи. Отже, було здійснено фактичний замах на ці важливі соціальні досягнення. Насамперед йдеться про спробу усунення профспілок і роботодавців як представників застрахованих осіб від управління внесками, які саме вони й сплачують у соціальні страхові фонди, і забезпечення їх виплат, а також ліквідацію фондів як самоврядних організацій і одержавлення управління та розпорядження страховими коштами, відтак створення окремого органу виконавчої влади.

Григорій Осовий попереджає: «Якщо такий законопроект буде прийнято, то традиційно доведеться забути про санаторно-курортне лікування, яке зараз забезпечується за пільговою ціною, буде також зупинено фінансування і робота профілакторіїв, дитячо-юнацьких спортивних шкіл. Усе це вдарить по студентських колективах». «Враховуючи рішучу консолідовану позицію профспілок і роботодавців, можливі негативні соціальні наслідки

для суспільства, Комітет ВР односторонньо вирішив запропонувати Верховній Раді відхилити антисоціальний законопроект Уряду», – сказав Голова ФПУ. Слід зазначити, що у рамках НТСЕР давно триває робота із вдосконалення системи загальнообов'язкового державного соціального страхування, напрацьовані змістовні пропозиції щодо підвищення рівня гарантій застрахованим особам, ефективності діяльності виконавчих органів фондів, оптимізації витрат їх діяльності. Але, на жаль, ці пропозиції та напрацювання Уряд проігнорував.

«Чи стримає натиск Уряду з цього питання Верховна Рада України багато у чому залежить від позиції кожного трудового колективу, кожного працівника, організаторів дитячого оздоровлення, батьківських комітетів та інших самоврядних громадських організацій, – вважає Григорій Осовий. – Українцям важливо, щоб український парламент зараз почув голос кожного з нас через звернення, телеграми, листи. Профспілкові активісти, громадські організації не мають права бути байдужими і мовчати. Майдан засвідчив, що сила громадськості спроможна подолати соціальну несправедливість та бюрократію».

ОФІЦІЙНО

ДОТРИМАННЯ ТРУДОВИХ ПРАВ ОСВІТЯН ПІД ЗАГРОЗОЮ

ЦК Профспілки працівників освіти і науки України звернувся з листом на адресу Президента України Петра Порошенко з приводу інформації, яка надходить від організаційних ланок, про отримання вказівок від фінансових управлінь обласних і районних державних адміністрацій про необхідність вжиття органами управління освітою заходів для виконання п. 13 доручення Прем'єр-міністра України від 15.08.2014 до Закону України від 31.07.2014 «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бю-

джет України на 2014 рік», повідомляє управління соціально-економічного захисту Профспілки працівників освіти і науки України. Зокрема, вимагається оптимізувати штатну чисельність працівників закладів та установ освіти, відправляти їх у відпустку без збереження заробітної плати на визначений керівниками термін, запроваджувати режим роботи на умовах неповного робочого часу, зменшувати або скасовувати стимулюючі виплати та підвищення посадових окладів, зменшувати надбавки і до-

плати, які встановлені у граничних розмірах, без попередження працівників. Враховуючи стурбованість трудових колективів, ЦК профспілки просить гаранта Конституції України забезпечити дотримання трудових прав працівників навчальних закладів та установ освіти і науки й надати відповідні доручення щодо скасування зобов'язань обласним, Київській міській державним адміністраціям виконувати заходи, які призведуть до порушення прав працюючих.

ПРИВІТАННЯ

21 ВЕРЕСНЯ – ДЕНЬ
ПРАЦІВНИКА ЛІСУШАНОВНІ ПРАЦІВНИКИ І ВЕТЕРАНИ
ЛІСОВОГО ГОСПОДАРСТВА, ЛІСОВОЇ,
ДЕРЕВООБРОБНОЇ ТА МЕБЛЕВОЇ
ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ!

Сердечно вітаю вас із професійним святом!

Прийміть щирю подяку за вашу самовіддану працю зі збереження лісу та захисту земельних угідь. Ви вкладаєте свій талант, знання і любов у природні багатства нашої країни, дбаєте про екологічне благополуччя та здоров'я нащадків.

Завдяки досвіду і професіоналізму деревообробників і меблевиків задовольняються

найрізноманітніші потреби споживачів у товарах із деревини.

Бажаю усім вам міцного здоров'я, життєвих сил, наснаги і нових трудових здобутків. Нехай у ваших родин завжди панують мир, спокій і добробут.

З повагою

Григорій ОСОВИЙ,
ГОЛОВА ФЕДЕРАЦІЇ
ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК УКРАЇНИ

ШАНОВНІ СПІЛЧАНІ-ЛІСВНИКИ!

Профспілка працівників лісового господарства України щиро вітає працівників трудових колективів і ветеранів галузі, студентів лісових коледжів, юних лісників шкільних лісництв, профспілкових лідерів та профактивістів із професійним святом – Днем працівника лісу.

Наші поздоровлення також родинам лісників. День працівника лісу є святом усіх, хто любить ліс, розуміє його проблеми і з чистими думками приходить до нього. Висловлюємо глибоку подяку за сумлінну і невтомну працю усім, хто сьогодні працює або раніше працював на підприємствах галузі, а зараз перебуває на заслуженому відпочинку.

Профспілка лісового господарства постійно турбується

про поліпшення соціального та правового захисту працівників лісу, своєчасну та гідну заробітну плату, створення здорових і безпечних умов праці, відпочинку та оздоровлення.

Бажаємо вам плідної роботи на ниві вирощування, збереження та примноження лісових багатств, міцного здоров'я, оптимізму, щедрої долі, особистого та родинного щастя і добробуту. Успіхів на благо процвітання нашої країни та лісового господарства!

Мирного неба в єдиній суверенній Україні!

З любов'ю повагою

Степан КРИВОВ'ЯЗИЙ,
ГОЛОВА ЦК ПРОФСПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ ЛІСОВОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

ШАНОВНІ ДРУЗИ, КОЛЕГИ!

Прийміть найщиріші вітання із професійним святом – Днем працівника лісу, який відзначається вже 48 років. За традицією у цей день ми шановуємо людей, чия праця пов'язана з раціональним використанням лісових багатств, задоволенням життєвих потреб населення в різноманітній продукції з деревини.

Плоди вашої праці прикрашають оселі, створюють комфортні умови проживання для кожної української родини.

На велику вдячність і повагу заслуговують трудівники підприємств лісової галузі, адже в цей непростий час завдяки

самовідданості і професійності вони забезпечують потреби підприємств, громадських організацій та населення у товарах широкого вжитку.

Бажаємо вам надійних ділових партнерів, економічної стабільності, професійного зростання і процвітання, злагоди та добробуту в оселях, міцного здоров'я, щастя та родинного благополуччя! У ці складні для України часи щиро бажаю кожному миру в душі та у країні.

За дорученням Ради ЦК профспілки

Вадим СІБІЛЬОВ,
ГОЛОВА ПРОФСПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ
ЛІСОВИХ ГАЛУЗЕЙ УКРАЇНИ

ОФІЦІЙНО ЗВЕРНЕННЯ

СПІЛЬНОГО ПРЕДСТАВНИЦЬКОГО ОРГАНУ РЕПРЕЗЕНТАТИВНИХ ВСЕУКРАЇНСЬКИХ ОБ'ЄДНАНЬ ПРОФСПІЛОК НА НАЦІОНАЛЬНОМУ РІВНІ ТА СПІЛЬНОГО ПРЕДСТАВНИЦЬКОГО ОРГАНУ СТОРОНИ РОБОТОДАВЦІВ НА НАЦІОНАЛЬНОМУ РІВНІ ДО ОРГАНІВ ВЛАДИ, ДІЙ ЯКИХ МОЖУТЬ ПРИЗВЕСТИ ДО РОЗВАЛУ СИСТЕМИ СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ ТА ПОЗБАВЛЕННЯ ПРАЦІВНИКІВ СОЦІАЛЬНИХ ГАРАНТІЙ

Система загальнообов'язкового державного соціального страхування надає матеріальне забезпечення та послуги понад 30 млн застрахованих осіб та є однією з ключових складових системи соціального захисту, запорукою соціального миру і суспільної злагоди. Не в останню чергу завдяки тому, що понад 14 млн працівників і 1,5 млн роботодавців сплачують єдиний соціальний внесок і здійснюють управління страховими фондами. Система соціального страхування, що ґрунтується на кращих європейських зразках, забезпечила фінансову стійкість і гарантовані виплати навіть у найскладніші часи політичних та економічних криз, зокрема кризи 2008–2009 років.

Останнім часом, аргументуючи свою позицію надзвичайністю ситуації, влада розпочала наступ на базові засади соціального страхування, спрямовуючи свої зусилля на «одержавлення» фондів соціального страхування. Головна мета таких дій – позбавити фонди демократичної самоврядності та централізувати управління системою страхування в одній особі – міністрі соціальної політики. Як відомо, з липня 2014 року право затверджувати бюджети фондів соціального страхування вже перейшло до Кабінету Міністрів України. Тоді ж ухваленим законом із двох фондів соціального страхування було вилучено 2 млрд грн. Наступними «новациями» влади є зарахування коштів соціального страхування до Державного бюджету та цілковита ліквідація самоврядних фондів.

Ми переконані, що подібні рішення, які приймаються без будь-яких консультацій із суспільством, є вкрай небезпечними для крихкого соціального миру та вже найближчим часом можуть негативно вплинути на права застрахованих осіб і рівень їхнього соціального захисту. Зокрема, вже наступного року, напевно, бракуватиме коштів на виплати допомоги з безробіття та оплати лікарняних листків.

Розуміючи ці загрози, сторони роботодавців та профспілок заявляють рішучий протест проти подібних шкідливих псевдореформаторських ініціатив, які загрожують втратою позитивних надбань у сфері соціального захисту трудящих, призведуть до посилення соціальної напруги та втрати віри громадян у справедливість і спроможність держави стати справді соціальною.

Саме тому, отримавши черговий законопроект «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування», спрямований на руйнування системи соціального страхування, сторона роботодавців і сторона профспілок пропонує альтернативний підхід до модернізації системи загальнообов'язкового державного соціального страхування з метою забезпечення її стабільної та ефективної роботи.

В основу цієї роботи мають бути покладені такі засади:

1. Збереження прямого зв'язку розміру страхових виплат і страхових розмірів внесків до системи страхування. Це базовий принцип, який дає змогу зберегти стабільність системи, незважаючи на економічні та політичні виклики.

2. Зменшення кількості фондів соціального страхування до двох (див. схему) та концентрація в них управління видами страхування. Це дасть можливість скоротити витрати на утримання системи.

3. Забезпечення для всіх страхових фондів статусу самоврядних організацій, які управляються соціальними партнерами (профспілками і роботодавцями), з одночасним посиленням функцій державного нагляду, що забезпечить баланс інтересів усіх сторін.

4. Реальне відокремлення страхових коштів від Держбюджету. Здійснення обслуговування фондів страхування в банківській системі, зокрема у державних банках, які гарантуватимуть стабільність роботи фондів і збереження коштів.

5. Інституційне і функціональне розмежування системи страхування на випадок безробіття та органів, які реалізують політику зайнятості (служби зайнятості); системи пенсійного страхування та системи державних допомог (доплат, надбавок тощо).

6. Легалізація трудових відносин і зменшення єдиного соціального внеску за умови збереження гарантій із страхових виплат та соціальних послуг застрахованим особам.

7. Визначення розміру єдиного соціального внеску з урахуванням консолідованої позиції сторін соціального діалогу, які здійснюють управління фондами, що гарантуватиме забезпечення виконання за-

вдань системи соціального страхування.

8. Максимальна орієнтація системи страхування на забезпечення громадян страховими виплатами і пов'язаними з ними соціальними послугами, оптимізація витрат на утримання робочих органів та поступове упорядкування нестрахових виплат з урахуванням визначення джерел їх фінансування.

9. Скасування практики виплати будь-яких страхових сум роботодавцями та концентрація цих функцій виключно у страховиків. Здійснення ними страхових виплат на безготівковій основі.

10. Виключення контролюючих функцій фондів соціального страхування стосовно платників внесків.

11. Підготовка інституційної бази для запровадження загальнообов'язкового державного соціального медичного страхування.

З урахуванням вищеперелічених підходів інституційна структура системи соціального страхування має наблизитися до зазначеної на схемі.

Запропонований варіант, безперечно, не є виключним і потребує обговорення в експертному середовищі та із громадськістю.

Саме тому, прагнучи забезпечити ведення нормального діалогу щодо формування та реалізації державної політики в сфері соціального страхування та беручи до уваги домовленості, досягнуті сторонами профспілок, роботодавців і органів влади при укладанні Генеральної угоди, вимагаємо неухильного дотримання цих домовленостей та забезпечення публічної дискусії, яка дасть змогу визначити концептуальні засади модернізації системи соціального страхування.

25-РІЧЧЯ

У «ПОЗИЦІЮ» Є ПОЗИЦІЯ

22 вересня своє 25-річчя відсвяткує газета профспілок Дніпропетровщини «Позиція».

Перший номер газети побачив світ іще 1989 року. Тоді вона стала одним із перших регіональних профспілкових видань колишнього Союзу. Первісток видався настільки бойовим і гострим, що вже підготовлений до друку другий номер профспілкової газети перелякани партфункціонери заборонили. Але незабаром вихід газети було поновлено.

У незалежній Україні газета дніпропетровських профспілок стала першим регіональним профспілковим виданням. На цей час вийшло 1120 номерів газети. Читачі з 1992 року отримують улюблене видання за передплатою. Газета стало справжньою трибуною профспілок та їх активним помічником у боротьбі за права трудящих. Завдяки інформаційній підтримці газети тільки за останні роки профорганізаціям і трудовим колективам вдалося перемогти у затяжних трудових конфліктах із власниками низки великих металургійних підприємств, відстояти право власності на Будинок спілок у Дніпропетровську.

Крім того, на базі редакції членські організації облпрофоб'єднання от уже півтора десятиріччя видають газету «Голос отраслевого профсоюзу» (вийшло 372 номери), а також друкований орган обкому профспілки металургів та гірників «Люди металла».

Активно висвітлює газета діяльність Федерації профспілок України.

За чверть віку газету очолювали Олександр Тарасенко, Ігор Іваняков, Микола Поліщук. Останні три роки «Позицію» крізь буремні хвилі напруженого сьогодніня веде головний редактор Марина Ковтун. Активно допомагають їй громадські кореспонденти, члени Національного спілки журналістів України – спеціалісти галузевих обкомів профспілок Вадим Обуховський (комунальники), Микола Соловей (металурги), завідувачий прес-центром облпрофцентру Віктор Коврига та технічний працівник Володимир Куріляк.

Газета за ці роки двічі була відзначена Почесною грамотою ФПУ, грамотами НСЖУ, іншими нагородами.

ПРЕС-ЦЕНТР ДНІПРОПЕТРОВСЬКОГО ОБЛПРОФОБ'ЄДНАННЯ

ЗАСІДАННЯ

ПРЕЗИДІЯ І ЦЕНТРАЛЬНА РАДА ФСТ «УКРАЇНА»

10 вересня відбулося засідання Президії та Центральної ради Фізкультурно-спортивного товариства «Україна», в якому взяли участь заступник Голови ФПУ Євген Драп'ятій, керівники всеукраїнських профспілок. Вів зібрання голова ФСТ «Україна» Микола Ципло.

Як повідомляє Інформаційно-аналітичний центр ФПУ, на засіданні було розглянуто питання щодо скорочення фінансування та повного припинення надання фінансової підтримки регіональним організаціям товариства за рахунок коштів Державного бюджету України та подальші дії щодо збереження структури товариства. Учасники зібрання звернулися до Президента України Петра Порошенка, Голови Верховної Ради Олександра Турчинова та Прем'єр-міністра Арсенія Яценюка щодо збереження фінансової підтримки всеукраїнських фізкультурно-спортивних товариств з боку держави, недопущення знищення системи оздоровлення трудящих засобами фізичної культури і спорту та підготовки спортивного резерву країни.

Присутні на засіданні звернулися до членських організацій ФПУ з пропозицією підтримати товариство у зверненні до Уряду, а також спрямувати роботу регіональних організацій профспілок на консолідовану співпрацю з місцевими осередками товариства щодо спільної діяльності з розвитку фізичної культури і спорту серед трудящих та членів їхніх сімей.

Організації фізкультурно-спортивного товариства продовжують пошук шляхів щодо збереження своїх місцевих осередків та їх діяльності.

Під час засідання було створено постійну робочу групу з моніторингу ситуації, розроблення плану дій щодо вирішення порушеної проблеми, яку очолив заступник Голови ФПУ Євген Драп'ятій.

Учасники засідання заклали відомим спортсменів, призерів Олімпійських ігор, європейських та світових чемпіонатів – вихованців ФСТ «Україна», ветеранів спорту – підтримати звернення фізкультурно-спортивного товариства.

КРУГЛИЙ СТІЛ

ПРОЖИТКОВИЙ МІНІМУМ – СТАНДАРТ ГІДНОГО ЖИТТЯ ЧИ МІНІМУМ ДЛЯ ФІЗИЧНОГО ВИЖИВАННЯ?

У редакції «ПВ» відбувся круглий стіл на тему «Прожитковий мінімум – стандарт гідного життя чи мінімум для фізичного виживання?»

Олена ОВЕРЧУК,
Тетяна РУБАН, «ПВ»
Фотом Кирилла ЛАТИШЕВА

У заході взяли участь заступник Голови ФПУ Сергій Кондрюк, керівник Департаменту бюджетної політики та соціального захисту апарату ФПУ Людмила Остапенко, провідні фахівці Міністерства соціальної політики України, науковці Національного інституту стратегічних досліджень при Президентові України, а також Інституту демографії та соціальних досліджень ім. М. В. Птухи НАН України.

Під час обговорення учасники круглого столу обмінялися міркуваннями щодо вирішення проблеми формування прожиткового мінімуму (зокрема, методи його розрахунку), який сьогодні припинив виконувати функцію базового соціального стандарту для визначення достатнього рівня життя громадян і потребує оновлення з урахуванням потреб соціально-економічного розвитку, а також зміни вмісту споживчого кошика, що не переглядався вже понад 10 років. У ході дискусії було запропоновано низку цікавих пропозицій щодо вироблення спільних позицій для покращення рівня соціального забезпечення громадян в нових умовах розвитку держави.

СЕРГІЙ КОНДРЮК,
ЗАСТУПНИК ГОЛОВИ
ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ
СПІЛКІВ УКРАЇНИ:

«А який фундамент ми закладаємо, будуючи нашу державу, що за конституційним визначенням є правовою і соціальною? Яким чином ми прагнемо реалізувати наш європейський вектор з точки зору зближення стандартів та рівнів життя України і Європейського Союзу? Чи можна це пов'язати з економічними та суспільно-політичними реаліями в Україні?»

Відповідаючи на перше запитання, хотів би висловити

думку, що головний державний стандарт – прожитковий мінімум сам по собі вже ідеологічно застарів. Коли за віком 2014 рік, маючи певний світовий досвід, зокрема Європи, з реалізації Цілей тисячоліття щодо подолання бідності, а також певні рівні очікувань у нашому суспільстві, говорити про прожитковий мінімум як стандарт виживання вже не зовсім доцільно. Тому ми просто зобов'язані переходити до раціональних, оптимальних рівнів споживання.

Що стосується сутності прожиткового мінімуму, мені здається, що ключовим ідеологічним посылком має бути те, що прожитковий мінімум має забезпечити такий мінімальний рівень життя, який не потребує іншої допомоги. Тобто, якщо це прожитковий мінімум для пенсіонера, то пенсія має бути достатньою для того, щоб вистачало на харчування, оплату мінімального рівня комунальних платежів тощо. Але, підкреслюю, мінімальний людський рівень, щоб це не призводило до того, що люди у нас вмиратимуть швидше, ніж це відбувається в сусідніх країнах. Те саме щодо працівника. Ми переконані в тому, що прожитковий мінімум для працюючої людини має вирішити ключове питання – подолання бідності серед працівників. Саме вирішення цього питання і має бути присвячене формування нового підходу до прожиткового мінімуму. Прожитковий мінімум, що прив'язаний у нас до визначення мінімальної заробітної плати, має бути таким, щоб людина вистачило коштів на людське харчування, оплату житлово-комунальних платежів, реальну оплату освіти і медицини, напевно, ще на якісь видатки, зокрема пов'язані з утриманням непрацездатних членів сім'ї. Але ключове: цей розмір прожиткового мінімуму, на базі якого формується мінімальна заробітна плата, повинен мати якийсь ресурс розвитку. Ми маємо говорити, що це прожитковий мінімум не для простого відтворення робочої сили, а для розширеного, бо

інакше у нас триватимуть тенденції, які ми маємо на сьогодні.

Хочу нагадати, що нещодавно нас було 52 мільйони, а нині ледь набереться 45. У нашій країні, за різними оцінками, від 1,5 до 4 млн громадян вимушені по-невбачитись по світу, шукаючи заробітку в інших країнах. Українець апіорі не здатен заробити собі на квартиру навіть за потрійне трудове життя, базуючись на тих стандартах прожиткового мінімуму, що існують на сьогодні. Прожитковий мінімум мав би вирішити низку інших питань, зокрема пов'язаних із зміною індексу людського розвитку, що визначається Організацією Об'єднаних Націй.

Чи можливо це зробити в сучасних суспільно-економічних реаліях? За нашими оцінками, єдиний спосіб виходу України з економічної, а тепер і суспільно-політичної кризи, власне, і полягає в тому, щоб ми радикально підвищили зроби́тну плату, базуючись на нових стандартах життя, зокрема і прожиткового мінімуму. Наші сподівання, що заробітну плату можна підвищити шляхом умовляння бізнесу не виправдалися за ці 23 роки. Досвід Польщі, Німеччини говорить про те, що держава просто повинна прийняти серйозне політичне рішення про підвищення базових соціальних стандартів і на їх основі формувати новий розмір мінімальної заробітної плати.

Відповідаючи на запитання, чи потягне це економіка, маємо визначити, якими втратами обходиться економія на людні праці. Ми втрачаємо понад 7 млн українців. Я підкреслюю, що на сьогодні в Україні, за даними ООН, 2/3 людей перебувають за межею бідності. Лівова частка має право на житлові субсидії, інші допомоги малозабезпеченим, і це не тому, що люди хочуть мати ці виплати і доплати, а тому, що їм елементарно не вистачає на життя. Все це призводить до того, що ми маємо низький рівень тривалості життя, дуже низький рівень індексу людського розвитку, який і є, власне, інтегруючим показником. Не змінювати цю ситуацію означає провокувати суспільство на нові соціальні майдани, нові збурення, нові бунти. І врешті-решт, перетворити Укра-

їну на постійно нестабільне суспільство...

Сьогодні Верховна Рада затвердила прожитковий мінімум на 364 грн менший, ніж фактичний, розрахований за законом (станом на червень 2014 року). Прожитковий мінімум – це мінімальні продукти споживання, а отже, українець має недоїсти пудру, хліба, недоплатити за житло, він не може придбати черевик, що розраховані за мінімальними нормами голодного 2000 року й не змінені до сьогодні.

Я розумію, якби Мінфін сказав, що мінімальну заробітну плату ми не можемо встановити на рівні прожиткового мінімуму, і вона становитиме 70% через відсутність грошей. Це окрема тема для розмови. Але говорити, що, образно кажучи, в годині не 60, а 39 секунд – алогізм. А якщо закладається ідеологічний алогізм, то все решта перетворюється на абсурд. Тому я хочу підкреслити, що публікуючи на сайті Міністерства соціальної політики свідомо занижений прожитковий мінімум для працездатної особи, приймаючи Закон України «Про прожитковий мінімум», що суттєво нижчий, ніж фактичний, ми примушуємо людину недоспоживати мінімально необхідні товари та послуги. І внаслідок цього залишається або вмерти, або вкрати, або емігрувати, або готувати новий соціальний майдан».

ОЛЕНА КИРИЧЕНКО,
НАЧАЛЬНИК ВІДДІЛУ СОЦІАЛЬНИХ
СТАНДАРТІВ І ГАРАНТІЙ
ДЕПАРТАМЕНТУ СТРАТЕГІЧНОГО
ПЛАНУВАННЯ ТА АНАЛІЗУ
МІНСОЦПОЛІТИКИ:

«На мою думку, було б доцільно розглянути питання існування не одного, а кількох – двох чи навіть трьох рівнів стандартів.

Мені здається, що орієнтуватися на один рівень, зрівнювати допомогу і заробітну плату не зовсім правильно. Якщо ми це зробимо, то в нас вийде дестимуляція до праці.

Ми надсилали до Федерації профспілок України проект ЗВ України «Про внесення змін до Закону України «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії», де намагалися ввести поняття «раціональний

споживчий бюджет», щоб потім можна було розвивати роботу в цьому напрямі. Ми наголошували, що він має передбачати і придбання житла, і можливість створювати накопичення. Напевно, в зв'язку з нинішньою ситуацією ця пропозиція не була підтримана, але ми сподіваємося, що обов'язково повернемося до цього питання.

У нас дійсно є проблеми з прожитковим мінімумом: і набори застаріли, і методика застаріла. Якби ресурси нашої держави дозволили нам затверджувати його в тому розмірі, який у нас виходить за розрахунками, то це вже було б непогано. Ми щороку сподіваємося і надсилаємо пропозиції, розраховані відповідно до методології, але в Мінфіні, виходячи з ресурсів, залишають якісь значно зменшені розміри.

Ми також занепокоєні тим, що, на жаль, розмір прожиткового мінімуму не змінюється, як передбачалося. І це дійсно катастрофа. Сподіваємося, що в 2015 році ситуація дещо покращиться».

ЛЮДМИЛА ОСТАПЕНКО,
КЕРІВНИК ДЕПАРТАМЕНТУ БЮДЖЕТНОЇ
ПОЛІТИКИ ТА СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ
АПАРАТУ ФПУ:

«Буквально тиждень тому ми мали зустріч у Міністерстві фінансів України, де шановний заступник міністра Володимир Матвійчук презентував нам основні показники проекту Державного бюджету України на 2015 рік. За його словами, розмір прожиткового мінімуму і мінімальної заробітної плати пропонується проіндексувати на 5,4% на кінець 2015 року. При цьому рівень інфляції становить близько 10%.

Але слід враховувати, що щорічний розмір інфляції ймовірно сягне 20% уже до кінця року, а розміри стандартів та гарантій заморожені. Тобто мінімальна зарплата і прожитковий мінімум уже протягом цього року знецінилися на 20%, на кінець наступного – більш ніж на 10%, у підсумку ж – на понад 30%. Це офіційна інформація. Ось таке покращення нам обіцяють.

Щодо змін при розрахунку споживчого кошика. 2005 року його переглядали, 2010-го та-

20 %
ГРОМАДЯН
УКРАЇНИ, ЗА ДАНИМИ
2013 РОКУ,
МАЮТЬ РІВЕНЬ
СПОЖИВАННЯ
НИЖЧЕ ПРОЖИТКОВОГО
МІНІМУМУ

Профспілки переконані в тому, що прожитковий мінімум має вирішувати ключове питання: подолання бідності серед працюючих. Саме цьому має бути присвячене формування нового підходу до прожиткового мінімуму.

кож. Так от ціна питання: розмір прожиткового мінімуму в зв'язку з переглядом змінився на 6 грн. Тобто, навіть якщо ми наполягатимемо на перегляді і діятимемо відповідно до законодавства, ці зміни будуть несуттєвими: 6, 10 або 20 грн. А тут потрібно щось радикально змінювати».

ЛЮДМИЛА ЧЕРЕНЬКО,
завідувач відділу досліджень
рівня життя населення
ІНСТИТУТУ ДЕМОГРАФІЇ
ТА СОЦІАЛЬНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ІМ. М. В. ПТУХИ НАН УКРАЇНИ:

«За даними 2013 року, 20% громадян України мають рівень споживання нижче прожиткового мінімуму. Це кожна п'ята людина в державі. І якщо вимірювати по доходах, то цей показник значно менший. Але ми вимірюємо по витратах, оскільки саме витрати точніше висвітлюють реальне споживання, реальну ситуацію в країні.

Як поліпшити ситуацію? Я б трохи переіменувала назву сьогоденного заходу, переіменувши його на практичні рейки та назвавши «Реальний стандарт чи цільовий орієнтир майбутнього?». Давайте розглянемо ці два

сценарії. Якщо ми маємо лише реалістичний стандарт, який можна сьогодні задовольнити, забезпечити з держбюджету мінімальну заробітну плату, мінімальну пенсію, щоб вона відповідала хоча б 100% прожиткового мінімуму, то ми будемо мати те, що є сьогодні.

Я абсолютно згодна з усіма колегами, що залишати все так, як є, змінюючи лише методику розрахунку, це не вихід. Це вже було на початку 2000-х років, коли на межі прожиткового мінімуму перебувало 80% населення України. І тоді мінімальна заробітна плата і мінімальна пенсія становили менше 20% прожиткового мінімуму.

Чим же небезпечний другий шлях? У будь-який час Верховна Рада може сказати: «Ой, у вас такий завищений прожитковий мінімум! Там у вас і автомобіль, і кредит на квартиру, і медичні послуги. Ми встановимо 15% від мінімальної заробітної плати». І тоді ми повернемося знову на початок 2000-х років. Тому мати мінімум для виживання в таких країнах, як наша, який ще далеко до економічного розвитку, просто необхідно. Сьогодні навіть Сполучені Штати Америки не можуть дозволити собі скасувати такий мінімум. А це досить розвинута країна. Тож цей мінімум обов'язково повинен бути.

Якщо ми говоримо, що в нас демократична країна, то в ній мають бути демократичні умови. Приміром, є вуличний художник, який не хоче працювати, але він приходить за соціальною допомогою. І йому її в демократичній країні надають, але в мінімальному розмірі. Адже чому він має отримувати стільки, скільки отримує людина, котра працює по 8 годин щодня?

Тож мінімум повинен бути, і до цього мінімуму має бути прив'язана насамперед соціальна допомога. Решта – вже те, що залежить від економічної ситуації в країні. Якщо ж ситуація буде такою, як сьогодні, то нікуди не дінешся. Тут профспілки повинні домагатися, щоб мінімальна зарплата перевищувала цей прожитковий мінімум.

Що стосується нинішнього прожиткового мінімуму, який відповідає гідному життю, то, звичайно, зарплата має наблизитися до цього рівня. Я не кажу, що вона має йому дорівнювати, але орієнтуватися на нього. Що тут поганого? Ми сьогодні сміємося над Радянським Союзом, в якому будувалися плани на майбутнє, але наразі Євросоюз робить те саме. Тобто, світова спільнота почала встановлювати собі план стратегічного розвитку. Чому не повернутися до цього й не сказати: ось у нас є прогноз щодо ВВП на 2017 рік із знаком плюс, і що нам заважає збільшити мінімальну заробітну плату вищими темпами, ніж зростатиме ВВП? Іти на випередження. Тобто, щоб ми все ж таки чітко собі прогнозували, що в нас до певного року мінімальна зарплата має дійти до

цієї позначки. З моєї точки зору, це найоптимальніший шлях. І від мінімального показника відмовлятися не можна. Треба розуміти: якщо ми захочемо від'єднати соціальну допомогу від прожиткового мінімуму, він нам одразу ж піднісє новий рівень забезпеченості. І придумав ще 10 рівнів. І нічого не можна буде взяти.

Що стосується споживчого кошика, то коли ми готували перший варіант проекту його наповнення, у нас була ідея (якщо говорити про раціональний бюджет сім'ї), що його краще розраховувати за нормативним методом. Той досвід, з яким ми ознайомилися, свідчить, що нам потрібні нормативні етапи застосування, де будуть розраховані всі позиції.

Як приклад можна взяти досвід західних країн. Там у споживчому кошику має бути пальне для автомобілів. Там усе закладено. Вимірювати все у відсотках не зовсім коректно. Це досить серйозна робота. Приміром, у США показники розрахунків споживчого кошика використовуються навіть у комерційній сфері. Цими розрахунками із задоволенням користуються страхові компанії.

У США цей показник називається стандартом забезпеченості сім'ї. І розраховується для сімей, в яких є дорослі працездатні, що можуть себе забезпечити. І, звичайно, в такій ситуації має бути метод, що максимально враховує ті витрати, які повинна робити сім'я, щоб почуватися нормально в сучасному суспільстві, не мати якихось обмежень.

Звичайно, якби такі показники розробляли для нашої

країни, то бензин би не включали. Автомобілі в нас має лише 20% населення. Це не стандарт нашого українського життя. А включали б витрати на міський і приміський транспорт, тобто на те, чим користуються люди».

КАРОЛІНА КОВЯЗИНА,
головний спеціаліст відділу
соціальної політики
НАЦІОНАЛЬНОГО ІНСТИТУТУ
СТРАТЕГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ:

«Аналізуючи закон про прожитковий мінімум і подібні закони пострадянських країн, наші фахівці дійшли висновку, що Україна рухається до зміни методики розрахунків прожиткового мінімуму.

Є різні підходи до самого методу визначення відсоткового співвідношення. Але для мене очевидно, що закон про прожитковий мінімум виписаний не для людей, а скоріше, для високопрофесійних фахівців, які одночасно розуміються на багатьох суміжних законах. На жаль, цей закон дуже незрозумілий у важливих, конкретних місцях, починаючи від самого визначення прожиткового мінімуму. Саме на це сьогодні необхідно звертати увагу, бо якщо робити щось нове, то його потрібно робити так, щоб це було просто та зрозуміло громадянам. Щоб пересічна людина могла прочитати закон і зрозуміти те, про що йдеться. А відповідь на запитання, що робити, потрібно шукати всім сторонам соціального діалогу».

КИЇВЩИНА | ПІДТРИМКА

ПАПЕРОВИКИ – БІЙЦЯМ АТО

Військові дії на сході нашої держави та участь у них працівників Відкритого акціонерного товариства «Київський картонно-паперовий комбінат» не залишили байдужими профспілковий комітет і трудовий колектив підприємства. За рахунок коштів профспілкової каси для бійців АТО було придбано необхідне спорядження, бронезилети, каски, військову форму, прилад нічного бачення.

Тетяна РУБАН
«ПВ»

Як розповів «ПВ» голова профкому ВАТ «Київський картонно-паперовий комбінат» Олексій Дуля, керівник комбінату з перших днів долучилася до надання допомоги мобілізованим працівникам, членом Профспілки лісових галузей України. Першим п'ятьом мобілізованим бронезилети і форму відправляли в Маріуполь. Коштом профкому було придбано 14 бронезилетів, 3 каски, 2 спальних мішки, 5 комплектів форми, прилад нічного бачення. Через Нову пошту військове спорядження передано бійцям АТО, які сьогодні перебувають у Дебальцевому, Ілловайську та інших гарячих точках.

Адміністрація підприємства надає значну фінансову допомогу на лікування поранених. Для сім'ї важкопораненого бійця працівники комбінату зібрали 30 тис. грн. Також організовано переведення бійця, який проходив ліку-

вання в центральній лікарні м. Біла Церква, до столичного військового шпиталю, щоб рідні мали змогу швидше дістатися до нього.

30 ТИС. ГРН
ЗІБРАЛИ
ПРАЦІВНИКИ
КОМБІНАТУ ДЛЯ
СІМ'Ї ВАЖКОПОРА-
Неного бійця

Сьогодні через те, що профспілкова каса не розрахована на витрати в зв'язку з військовими діями, допомога мобілізованим здійснюється через благодійний фонд «Картонник», створений свого часу для підтримки праців-

ників і пенсіонерів підприємства. Задля фінансового наповнення фонду працівники мають змогу написати заяву про відрахування певної частини зарплати на підтримку бійців АТО. В даному випадку профспілковий комітет проводить організаційні заходи щодо закупівлі якісного спорядження і передавання його мобілізованим працівникам комбінату. Також працівники передають необхідні речі та продукти волонтерам м. Обухів, які збирають і доставляють все необхідне в зону АТО.

ЧЕРНІГІВЩИНА | СЕМІНАР

НА ЧАСІ: СОЦІАЛЬНІ СТАНДАРТИ, ЗВІТИ І ВИБОРИ

На початку нового навчального року Чернігівська обласна організація Профспілки працівників освіти і науки України провела семінар з найактуальніших питань роботи.

Віталій КОПИШ

Розпочала семінар голова обласної організації профспілки Тетяна Матвеева. Перше і найголовніше питання її виступу – недопущення зниження соціальних стандартів працівників освіти. Лідер організації окреслила ситуацію в розрізі районів щодо дотримання прав працівників та організації належного навчально-виховного процесу.

Тетяна Матвеева розповіла про зусилля всіх ланок профспілки, спрямовані на мінімізацію негативних наслідків скорочення державних витрат. Також вона наголосила, що стан законодавчої бази в державі на сьогодні міг бути ще гіршим, якби не принципова позиція профспілки з обстоювання прав працівників. «Профспілка і надалі буде принциповою в питанні недопущення збільшення норми педагогічного навантаження вчителів, збільшення нормативу наповнюваності класів, скорочення чисельності працівників освіти», – запев-

нила Тетяна Матвеева. У структурних ланках обласної організації профспілки проходить звітно-виборна кампанія. Незабаром розпочнуться звітно-виборні конференції територіальних організацій. Саме цьому питанню присвятила другу частину семінару заступник голови Чернігівської обласної профспілки Ніна Дудка. Разом з учасниками вона розглянула всі проблемні питання підготовки звітно-виборних конференцій в профспілкових організаціях. Профлідери обговорили інструкцію ЦК профспілки щодо проведення звітів і виборів, а також новий методичний посібник обласної організації з цього питання. На семінарі було оголошено про виходження нової структури ланок до обласної організації профспілки, а саме: первинних профспілкових організацій Чернігівського професійного ліцею деревообробної промисловості та Чернігівського професійного ліцею освіти, – запев-

ІВАНО-ФРАНКІВЩИНА | КАР'ЄРА

МОЛОДІ – ШАНС. КЕРІВНИЦТВУ – ПОВАГА

Як часто ми чуємо від молодих працівників небезпідставні нарікання на обмеженість творчого розвитку та відсутність перспектив кар'єрного зростання. На жаль, відсутність робочих місць і низький рівень доходів подекуди не дозволяє талановиті молоді сповна реалізувати себе в професії.

Сергій ЛИЗАНЧУК

Отримавши вищу освіту, молоді фахівці виявляються незатребуваними, тому з радістю погоджуються на робочу посаду в будь-якому структурному підрозділі ПАТ «Укрнафта», де зарплата є значно вищою за середню в регіоні. Тож уже нікого не дивує слухар з вищою освітою менеджера або прибиральниці з дипломом аудитора. Втім такі реалії аж ніяк не додають творчого натхнення. І маємо нераціональне використання кадрового потенціалу та втрату інтересу молодих працівників до самореалізації.

Задля подолання цього негативного явища ПАТ «Укрнафта» вже шостий рік

поспіл на базі Івано-Франківського науково-дослідного проектного інституту проводить конференції молодих спеціалістів. Цьогоріч така конференція відбулася в червні. Із 87 творчих робіт, розглянутих на ній, більше 16% розроблені молодими працівниками НГВУ «Надвірнафтогаз». Надвірянські нафтовики успішно захистили свої творчі проекти та виборили три призових місця. Роботи ще чотирьох працівників відзначені заохочувальними грамотами. Але справа цим не обмежилась. Нещодавно начальник НГВУ «Надвірнафтогаз» Володимир Чуприна за участю

голови профкому та молодих спеціалістів провів спеціальну нараду, присвячену створенню умов, за яких молодь могла б повністю розкрити свої здібності, а НГВУ використати ці розробки. Нарада проходила жваво, бо не була заходом для «галочки». Зокрема, керівники структурних підрозділів НГВУ визначили низку виробничих завдань, що потребують негайного вирішення. Їх і запропонували молодим фахівцям, а підсумки роботи вирішили підбити в березні 2015 року, вже на своїй виробничій конференції молодих спеціалістів.

ЗАКАРПАТТЯ | СПІВПРАЦЯ

У ПОШУКАХ ВИХОДУ З КРИЗИ

Адміністрація ДП «Закарпатське вертолітне виробниче об'єднання» (директор Іван Дзяк) спільно з профспілковим комітетом підприємства (голова Василь Мадар) у важкий фінансово-економічний період шукають шляхи виходу з кризи, намагаються вирішувати питання соціально-економічного захисту працівників.

Сергій БАРАНЧИКОВ

На підприємстві, розташованому в гірській глибинці регіону – віддаленому селищі Дубове Тячівського району, силами фахівців завершується підготовча робота для серійного виробництва антенної техніки та прив'язних систем, запчастин до літака АН-32. Підприємство готове виконати всі замовлення концерну «Укроборонпром» і сподівається, що дрібноузлового складання дета-

лей для виробництва різних видів продукції згідно з потребами військово-промислового комплексу. Інша проблема, що хвилює керівництво та профком ДП «Закарпатське вертолітне виробниче об'єднання», це погіршення існуючої заборгованості із заробітної плати. Щодо цього питання вони звернулися до керівників концерну «Укроборонпром» і сподіваються на якнайшоріше його вирішення.

РОЗМОВА З ГОЛОВОЮ РАДИ КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ ПРОФСПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ЛАРИСОЮ КАНАРОВСЬКОЮ

Тетяна МОРГУН
«ПВ»

– Ларисо В'ячеславівно, перший заступник міністра охорони здоров'я Руслан Салютін у відповідь на звернення ЦК Профспілки працівників охорони здоров'я України щодо підвищення рівня оплати праці медпрацівників змушений констатувати (лист від 25 липня ц. р.): «...Медичні та фармацевтичні працівники є менш соціально захищеними, ніж педагогічні, науково-педагогічні й працівники сфери культури. Медикам не виплачується матеріальна допомога для вирішення соціально-побутових питань, надбавка за престижність праці, грошова винагорода за сумлінну працю...» В аналогічному становищі й столичні медпрацівники? Чи зустрічалися Ви з цього приводу з новим заступником голови КМДА з питань охорони здоров'я та соціального захисту Михайлом Радучьким?

– Так, медиків посадили фактично на «голу» зарплату, позбавили всіх доплат! Тим часом ми найбільша у Києві профспілка, в нас 84 тисячі спілчан, 340 закладів та академічних інститутів. І звичайно ж, я постаралася невідкладно зустрітись з паном Радучьким під час громадських слухань. Однак розмови, на яку сподівалася, не вийшло, бо у відповідь почула: «До чого тут 29-те місце із зарплати серед інших галузей? До чого тут проблема кадрів? Треба примусити їх працювати! А не хочуть – нехай звільняються!» На жаль, за роки незалежності маємо вже вісімнадцятого міністра й одинадцятого начальника ДОЗ – щоразу всі аргументи треба починати спочатку. Здебільшого ми об'єднуємо зусилля з профспілками інших бюджетних галузей, аби захистити перед владою міста й держави законні права та інтереси працівників. Приміром, скільки вже років тривають перемовини із соцпартнерами щодо приведення ставки І розряду за ЄТС до рівня мінімальної заробітної плати! А вже медпрацівників втрачають мінімум 400–500 гривень щомісяця, а за рік від 5000 до 17 000 грн, залежно від кваліфікації і посади. Та віз і нині там... Справді, у сфері столичної охорони здоров'я середня номінальна заробітна плата рік у рік, включно з поточним, суттєво менша, ніж в освіті, не кажу вже про середню по промисловості. Цьогоріч вона в нас «зросла» на 3,65 відсотка й становить 3306 грн, а офіційний індекс інфляції за цей самий період – 12,9%. Однак населення дружно лікарів звинувачує: то в корупції, то у присвоєнні лікарських засобів, мало не продуктів харчування у лікарнях. Насправді ж звинувачувати слід не медиків, а уряд, який хронічно не фінансує установи.

Лікарі – особливі люди, про це писав іше славетний Микола Амосов. Вони високоінте-

Ставлення влади до столичних медиків – це патологія

лектуальні, творчі, вразливі, безмежно віддані професії, не рахуються ні з часом, ні з власним здоров'ям і віком. У столиці в галузі працюють 25 відсотків пенсіонерів, серед дільничних лікарів таких 60 відсотків, багатьом понад 65, 75 і 80 років, є навіть 90-річний терапевт. З одного боку, ми пишаємося такими самовідданими людьми, а з іншого – чим тут хвалитися? Хто їх замінить? Жебрацька зарплата ні молодих, ні міцних, досвідчених фахівців не влаштує, лише стимулює виїзд спеціалістів за кордон, тим більше, що в останні роки в Україні з'явилося чимало іноземних компаній, які саме цим опікуються: вербують наших медиків. Статистика свідчить, що Україну щороку залишають до семи тисяч медпрацівників. А держава абсолютно не реагує, не вистачає фтязіатрів, лікарів «швидко», патологоанатомів, лаборантів. А все тому, що в

нас не вміють обліковувати кадри, вперто твердять, що лікарів більше ніж держав. Ні – набагато менше!

Але вони завжди на посту, їхня праця викликає захоплення й величезну повагу. Чого варті багатогодинні операції в нейрохірургії? А якщо кілька операцій поспіль? А згадаймо професійний подвиг київських медиків, починаючи з лютого й по сьогодні! А вже з середини лютого, під час найбільш драматичних подій на Майдані, лікарі цілодобово надавали постраждалим ургентну допомогу. З цього ж часу в Інституті нейрохірургії у трьох операційних працювали одинадцять нейрохірургів; поранених і травмованих прийняли майже всі київські медичні заклади. В результаті героїчних зусиль київських медиків зі 150 постраждалих у лютому помер лише один, 82-річний військовий пенсіонер, котрий дістав несумісну із життям травму голови. Й сьогодні київські медики, не маючи вакцин, інших необхідних препаратів, роблять все можливе, аби врятувати життя

поранених у зоні АТО українських воїнів, аби уникнути ампутації... Інститути НАМН України за весь час пролікували 13 тисяч постраждалих.

І при цьому всьому лікар відчуває, що державі, керівникам міста він не потрібний. Медичні сестри й поготів, тому ми з д.м.н., блискучим хірургом Іллею Миколайовичем Ємцем проводимо конгреси медичних сестер, хочемо, аби в них зросла самоповага. Конгрес запровадив почесну відзнаку імені Даші Севастопольської; медсестри беруть участь у конкурсах професійної майстерності.

– Населення здебільшого не задоволене медичною реформою. А як медичні працівники, галузева профспілка?

– Щодо Києва, то це в кращому випадку авантюра, в гіршому – злочин. Як можна було кинути мільйонне місто в сумнівний, непродуманий експеримент! Запровадження амбулаторії сімейної медицини в мегаполісі є недоцільним. Хотіли поекспериментувати – треба було обережно, відстежуючи й ліквідувати всі негативи, починати з сільської місцевості, районного центру. Там і сімейні лікарі доречні, і амбулаторії. Експеримент знищив у Києві денні стаціонари в поліклініках, розірвав поліклініки на амбулаторії (ПМСД) і консультативно-діагностичні центри (КДЦ), подвоїв штати адмін-госпсерсоналу й відповідно – пакети документів, що потягло за собою додаткові шалені витрати й, до слова, спровокувало взаємне незадоволення медпрацівників.

А щодо столичних пацієнтів, то вони тепер замість звичного відвідання поліклініки, де одразу мали всю необхідну допомогу, мусять бігати по району – від амбулаторії (де за малим винятком нічого немає, крім тонометра й зеленки) до лабораторії, далі назад з аналізами, потім – до КДЦ. Ця медична реформа показала, що наші можновладці байдужі до власного народу, провели її без фінансування, не залучивши відповідних фахівців, які ґрунтовно проаналізували б усі аспекти, всі можливості, доцільність, наслідки.

Переконана, що небезпечною є й ідея ліквідації чи обмеження фінансування держанепідприємств. Профспілка свого часу вдалася до судового позову до Кабінету Міністрів стосовно заборони реорганізації та скорочення ДСЕС, але, на жаль, нам так і не вдалося відстояти свою позицію. Тим часом рішення Азарова було ганебним: у Києві працювали десятки санепідстанцій, а після «поліпшення» лишилися три міждрайонних, одна центральна і один лабораторний центр; скорочено досвідчених працівників. Більше того, з'явилися прями заборони перевірок санітарного стану підприємств, установ та організацій, а це

означає, що кияни не захищені від інфекційних захворювань, не знають, чи споживають якісні продукти, яку п'ють воду тощо. Ще один дамоклів меч – наші борги за комунальні послуги: нині це 260 млн гривень. Насправді така біда – через неправильне відображення у фінансових звітах кредиторської заборгованості закладів охорони здоров'я.

– Як же профспілка здійснює захист медпрацівників за таких несприятливих умов?

– Ми не припиняємо вимоги до соціальних партнерів – змінити ситуацію, забезпечити належне фінансування галузі, підвищити медпрацівникам зарплати, поновити всі додаткові виплати. Надаємо свої пропозиції щодо покращення становища, проводимо соціальний діалог. Патологію ставлення можновладців до лікарів давно слід кардинально змінити, бо поховано галузь. З іншого боку, як можемо, самі допомагаємо спілчанам, активно надаємо правову, матеріальну допомогу. Щороку виділяємо два – два з половиною мільйона гривень на матеріальну допомогу медпрацівникам та їхнім дітям, які потребують серйозного лікування, операцій. В цьому році впровадили лютого-березня передали близько 213 тисяч гривень лікарям та медсестрам, котрі героїчно рятували учасників Євромайдану. Тісно співпрацюємо з Червоним Хрестом, його працівники дієво допомагають доглядати хворих.

Ми – кращі в столиці за змістом і виконанням колективних договорів, і цим пишаємося. Звісно, щороку оздоровлюємо дітей медичних працівників. Крім того, проводимо і культурно-масову та спортивно-оздоровчу роботу: маємо дванадцять самодіяльних художніх колективів, яким присвоєно звання «народний», у нас видатні спортсмени, що посідають перші місця у міських і навіть міжнародних змаганнях. Проте, як не прикро, не це нині головне. Ми потерпаємо від відсутності фінансування, немає можливості придбати сучасне медичне устаткування, належно забезпечити охорону праці й страхування медиків від хвороб та нещасних випадків, підняти їм зарплату. Гірко констатуємо, що очікування змін – лейтмотив життя цілих поколінь лікарів, медсестер, санітарок, ані багатства, ані слави медична праця їм не приносить. І завжди знаходяться обставини та причини, що гальмують наближення життєвого рівня цих, україно-необхідних державі людей, до гідного їхньої героїчної місії.

Міська влада фактично прирекла нашу профспілку на хронічні битви з нею, триває боротьба за існування десятків тисяч медиків столиці, це коштує нам часу, нервів, здоров'я. Проте здаватися ми не збираємося.

РОЗМОВА З ГОЛОВОЮ РАДИ КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ ПРОФСПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ЛАРИСОЮ КАНАРОВСЬКОЮ

Тетяна МОРГУН
«ПВ»

– Ларисо В'ячеславівно, перший заступник міністра охорони здоров'я Руслан Салютін у відповідь на звернення ЦК Профспілки працівників охорони здоров'я України щодо підвищення рівня оплати праці медпрацівників змушений констатувати (лист від 25 липня ц. р.): «...Медичні та фармацевтичні працівники є менш соціально захищеними, ніж педагогічні, науково-педагогічні й працівники сфери культури. Медикам не виплачується матеріальна допомога для вирішення соціально-побутових питань, надбавка за престижність праці, грошова винагорода за сумлінну працю...» В аналогічному становищі й столичні медпрацівники? Чи зустрічалися Ви з цього приводу з новим заступником голови КМДА з питань охорони здоров'я та соціального захисту Михайлом Радучьким?

– Так, медиків посадили фактично на «голу» зарплату, позбавили всіх доплат! Тим часом ми найбільша у Києві профспілка, в нас 84 тисячі спілчан, 340 закладів та академічних інститутів. І звичайно ж, я постаралася невідкладно зустрітись з паном Радучьким під час громадських слухань. Однак розмови, на яку сподівалася, не вийшло, бо у відповідь почула: «До чого тут 29-те місце із зарплати серед інших галузей? До чого тут проблема кадрів? Треба примусити їх працювати! А не хочуть – нехай звільняються!» На жаль, за роки незалежності маємо вже вісімнадцятого міністра й одинадцятого начальника ДОЗ – щоразу всі аргументи треба починати спочатку. Здебільшого ми об'єднуємо зусилля з профспілками інших бюджетних галузей, аби захистити перед владою міста й держави законні права та інтереси працівників. Приміром, скільки вже років тривають перемовини із соцпартнерами щодо приведення ставки І розряду за ЄТС до рівня мінімальної заробітної плати! А вже медпрацівників втрачають мінімум 400–500 гривень щомісяця, а за рік від 5000 до 17 000 грн, залежно від кваліфікації і посади. Та віз і нині там... Справді, у сфері столичної охорони здоров'я середня номінальна заробітна плата рік у рік, включно з поточним, суттєво менша, ніж в освіті, не кажу вже про середню по промисловості. Цьогоріч вона в нас «зросла» на 3,65 відсотка й становить 3306 грн, а офіційний індекс інфляції за цей самий період – 12,9%. Однак населення дружно лікарів звинувачує: то в корупції, то у присвоєнні лікарських засобів, мало не продуктів харчування у лікарнях. Насправді ж звинувачувати слід не медиків, а уряд, який хронічно не фінансує установи.

Лікарі – особливі люди, про це писав іше славетний Микола Амосов. Вони високоінте-

Ставлення влади до столичних медиків – це патологія

лектуальні, творчі, вразливі, безмежно віддані професії, не рахуються ні з часом, ні з власним здоров'ям і віком. У столиці в галузі працюють 25 відсотків пенсіонерів, серед дільничних лікарів таких 60 відсотків, багатьом понад 65, 75 і 80 років, є навіть 90-річний терапевт. З одного боку, ми пишаємося такими самовідданими людьми, а з іншого – чим тут хвалитися? Хто їх замінить? Жебрацька зарплата ні молодих, ні міцних, досвідчених фахівців не влаштує, лише стимулює виїзд спеціалістів за кордон, тим більше, що в останні роки в Україні з'явилося чимало іноземних компаній, які саме цим опікуються: вербують наших медиків. Статистика свідчить, що Україну щороку залишають до семи тисяч медпрацівників. А держава абсолютно не реагує, не кажучи вже про моніторинг такого явища. І ось на сьогодні в Києві бракує 3,5 тисячі лікарів, 5 тисяч медсестер, не вистачає фтизіатрів, лікарів «швидко», патологоанатомів, лаборантів. А все тому, що в

нас не вміють обліковувати кадри, вперто твердять, що лікарів більше ніж завдя. Ні – набагато менше!

Але вони завжди на посту, їхня праця викликає захоплення й величезну повагу. Чого варті багатогодинні операції в нейрохірургії? А якщо кілька операцій поспіль? А згадаймо професійний подвиг київських медиків, починаючи з лютого й по сьогодні! А вже з середини лютого, під час найбільш драматичних подій на Майдані, лікарі цілодобово надавали постраждалим ургентну допомогу. З цього ж часу в Інституті нейрохірургії у трьох операційних працювали одинадцять нейрохірургів; поранених і травмованих приймали майже всі київські медичні заклади. В результаті героїчних зусиль київських медиків зі 150 постраждалих у лютому помер лише один, 82-річний військовий пенсіонер, котрий дістав несумісну із життям травму голови. Й сьогодні київські медики, не маючи вакцин, інших необхідних препаратів, роблять все можливе, аби врятувати життя

поранених у зоні АТО українських воїнів, аби уникнути ампутації... Інститути НАМН України за весь час пролікували 13 тисяч постраждалих.

І при цьому всьому лікар відчуває, що державі, керівникам міста він не потрібний. Медичні сестри й поготів, тому ми з д.м.н., блискучим хірургом Іллею Миколайовичем Ємцем проводимо конгреси медичних сестер, хочемо, аби в них зросла самоповага. Конгрес запровадив почесну відзнаку імені Даші Севастопольської; медсестри беруть участь у конкурсах професійної майстерності.

– Населення здебільшого не задоволене медичною реформою. А як медичні працівники, галузева профспілка?

– Щодо Києва, то це в кращому випадку авантюра, в гіршому – злочин. Як можна було кинути мільйонне місто в сумнівний, непродуманий експеримент! Запровадження амбулаторії сімейної медицини в мегаполісі є недоцільним. Хотіли поекспериментувати – треба було обережно, відстежуючи й ліквідувати всі негативи, починати з сільської місцевості, районного центру. Там і сімейні лікарі доречні, і амбулаторії. Експеримент знищив у Києві денні стаціонари в поліклініках, розірвав поліклініки на амбулаторії (ПМСД) і консультативно-діагностичні центри (КДЦ), подвоїв штати адмін-госпсерсоналу й відповідно – пакети документів, що потягло за собою додаткові шалені витрати й, до слова, спровокувало взаємне незадоволення медпрацівників.

А щодо столичних пацієнтів, то вони тепер замість звичного відвідання поліклініки, де одразу мали всю необхідну допомогу, мусять бігати по району – від амбулаторії (де за малим винятком нічого немає, крім тонометра й зеленки) до лабораторії, далі назад з аналізами, потім – до КДЦ. Ця медична реформа показала, що наші можновладці байдужі до власного народу, провели її без фінансування, не залучивши відповідних фахівців, які ґрунтовно проаналізували б усі аспекти, всі можливості, доцільність, наслідки.

Переконана, що небезпечною є й ідея ліквідації чи обмеження фінансування держанепідприємств. Профспілка свого часу вдалася до судового позову до Кабінету Міністрів стосовно заборони реорганізації та скорочення ДСЕС, але, на жаль, нам так і не вдалося відстояти свою позицію. Тим часом рішення Азарова було абсолютно несправедливим: ми не маємо жодних гарантій, що внаслідок скорочення досвідчених працівників. Більше того, з'явилися прями заборони перевірок санітарного стану підприємств, установ та організацій, а це

означає, що кияни не захищені від інфекційних захворювань, не знають, чи споживають якісні продукти, яку п'ють воду тощо. Ще один дамоклів меч – наші борги за комунальні послуги: нині це 260 млн гривень. Насправді така біда – через неправильне відображення у фінансових звітах кредиторської заборгованості закладів охорони здоров'я.

– Як же профспілка здійснює захист медпрацівників за таких несприятливих умов?

– Ми не припиняємо вимоги до соціальних партнерів – змінити ситуацію, забезпечити належне фінансування галузі, підвищити медпрацівникам зарплати, поновити всі додаткові виплати. Надаємо свої пропозиції щодо покращення становища, проводимо соціальний діалог. Патологію ставлення можновладців до лікарів давно слід кардинально змінити, бо поховано галузь. З іншого боку, як можемо, самі допомагаємо спілчанам, активно надаємо правову, матеріальну допомогу. Щороку виділяємо два – два з половиною мільйона гривень на матеріальну допомогу медпрацівникам та їхнім дітям, які потребують серйозного лікування, операцій. В цьому році впровадили лютого-березня передали близько 213 тисяч гривень лікарям та медсестрам, котрі героїчно рятували учасників Євромайдану. Тісно співпрацюємо з Червоним Хрестом, його працівники дієво допомагають доглядати хворих.

Ми – кращі в столиці за змістом і виконанням колективних договорів, і цим пишаємося. Звісно, щороку оздоровлюємо дітей медичних працівників. Крім того, проводимо і культурно-масову та спортивно-оздоровчу роботу: маємо дванадцять самодіяльних художніх колективів, яким присвоєно звання «народний», у нас видатні спортсмени, що посідають перші місця у міських і навіть міжнародних змаганнях. Проте, як не прикро, не це нині головне. Ми потерпаємо від відсутності фінансування, немає можливості придбати сучасне медичне устаткування, належно забезпечити охорону праці й страхування медиків від хвороб та нещасних випадків, підняти їм зарплату. Гіршо констатувати, що очікування змін – лейтмотив життя цілих поколінь лікарів, медсестер, санітарок, ані багатства, ані слави медична праця їм не приносить. І завжди знаходяться обставини та причини, що гальмують наближення життєвого рівня цих, украй необхідних державі людей, до гідного їхньої героїчної місії.

Міська влада фактично прирекла нашу профспілку на хронічні битви з нею, триває боротьба за існування десятків тисяч медиків столиці, це коштує нам часу, нервів, здоров'я. Проте здаватися ми не збираємося.

**Раїса
Чирва**

оглядач «ПВ»
chirva@bigmir.net

Ринок праці вчить ся виживати

Складна політична й економічна ситуація в Україні спричинила глибоку кризу на вітчизняному ринку праці. Хоча про повний обвал говорити зарано, стверджують експерти. У першому півріччі поточного року для роботодавців були характерні депресія, курс на подальше зниження витрат і загалом вичікувальна стратегія. Однак успішні вибори Президента, антикризові заходи Уряду, планомірний поступ України до Європейського Союзу свідчать про те, що вектор національного ринку праці починає змінюватись. Відтак настає час активних дій та серйозної роботи в нових умовах для всіх його учасників.

ЧИННИКИ ВПЛИВУ

Зазвичай з початком осені в Україні спостерігалось відновлення ділової активності. Кадрові ротації, підвищення зарплат, загальне пожвавлення на ринку праці припадали саме на цей період. Та нинішній сезон найімовірніше стане серйозним випробуванням для персоналу. Причин цьому декілька, проте головна – нестабільність у державі. Ця обставина змусила багатьох роботодавців призупинити плани подальшого розвитку, аби втриматись на плаву. Український ринок праці, який ще рік тому демонстрував стабільність, нині завмер в очікуванні. Тож на традиційну осінню активність годі й сподіватися, прогнозують фахівці. Тенденція щодо скорочення вакансій і робочих місць може тривати щонайменше до січня 2015 року. Та й то за умови, що економічна ситуація в країні зміниться на краще.

Аналітики кар'єрних порталів вказують на депресію роботодавців, котрі в нових умовах змушені вдаватись до зниження витрат на оптимізацію штатів. Малі підприємства і великі компанії однаково переживають період серйозної реструктуризації. У комерційному та державному секторах – нестримне скорочення персоналу, а подекуди закриття цілого бізнесу.

**За даними кадрового
порталу rabota.ua,
середня кількість відгуків
на одну вакансію зростає
з 19 в липні 2013 року до
27 в липні 2014 року.**

Серед чинників впливу на ринку праці – українські вибори. Спершу – Президента, а в жовтні – парламенту. Це теж позначилося й надалі буде позначатися на діловій активності. Бізнес займав вичікувальну позицію практично до дати інавгурації Президента. Те саме відбувається нині. До оголошення результатів парламентських перегонів годі й очікувати масового припливу інвестицій, а отже, збільшення робочих місць.

Знайти роботу в таких умовах проблематично. Роботодавці практично припинили формування кадрового резерву, вважаючи цей напрямок неактуальним і несвоєчасним. Аналітики таку позицію не схвалюють, але вважають затишшя на ринку праці тимчасовим. Після отримання сигналу про незмінність орієнтації курсу України на Захід інвестори будуть готові до ризиків вкладати в країну свої капітали. І тут можуть опинитись у програмі ті компанії, що зайняли пасивну позицію щодо формування кадрового резерву.

Не варто нехтувати і ще однією обставиною, поки що незвичною для України: відкриття ринків країн Європейського Союзу. Це шанс для розвитку і нарощування потужностей, а отже, збільшення робочих місць. Одразу в кількох секторах української економіки очікується збільшення внутрішніх і зовнішніх інвестицій, розвиток нових проектів, модернізація виробничих активів під стандарти європейських ринків. А це унікальна нагода для професійної реалізації українських фахівців.

Профспілкові лідери застерігають: на шляху до європейської інтеграції на Україну чекають не тільки великі можливості, а й серйозні перешкоди. І головне завдання – перетворити загрози й перешкоди на можливості, котрі дозволять

будувати сучасне та динамічне суспільство. Без збереження потенціалу людей праці це навряд чи вдасться.

ЗМІНА ОРІЄНТИРІВ

Прогнози Міністерства економічного розвитку та торгівлі досить невтішні: очікується зростання безробіття в чотири рази. Песимісти вважають, що оприлюднення таких показників призведе до подальшої дестабілізації на ринку праці. Однак більшість експертів вбачає у цьому позитив: знаючи перспективи, легше зорієнтуватись: шукати нову роботу чи залишитись на попередньому місці.

Знайти роботу нині складно як ніколи. І не тільки через кризу, а й через міграцію населення із східних регіонів. Бо в умовах рецесії багато компаній навчилися працювати ефективно, а от за воєнних дій у країні поки що ні. Ніколи країна не стикалася з таким явищем, як масове переселення. Ця обставина спричинила шалену конкуренцію на ринку праці. У червні – серпні конкуренція зростає в два-три рази. На одну вакансію, за даними кадрових порталів, нині претендують до 20 осіб.

Це означає, що пошуки нової роботи значно ускладнюються. На працевлаштування знадобиться більше часу, ніж зазвичай. Експерти стверджують, що українці на це витрачають в середньому півроку: чверть шукачів – не менше кількох місяців, кожен п'ятий – до півроку, а більше третини – від півроку й більше. Залежно від того, якими каналами вони користувались. Є такі, що виправдали їхні надії, наприклад портали з працевлаштування, але вони – не панacea, наголошують аналітики. Якщо говорити про універсальних фахівців,

Найбільше рівень зарплат знизився в Київській та Черкаській областях: у першій – на 8,8%, у другій – на 8,2%. Далі йдуть Луганська з падінням рівня зарплат на 7,1%, Волинська – на 6,1% і Донецька – на 5,7%.

четвертий роботодавець. Причому половина з них зменшили зарплату майже на третину, а решта – не більше 20%.

Правила гри вочевидь не на користь претендентів на робочі місця. Однак більшість персоналу, за даними експертів, не готова змінювати роботу навіть через погіршення умов праці та скорочення грошової винагороди. Мотивація проста: за складних економічних обставин не час перебирати харчами.

Можна на певний період забути й про такі привілеї, як надбавки та премії, зарплати, адекватні курсу долара. Сдина галузь, в якій виплати ще індексують залежно від валютного курсу, це сфера ІТ. В інших царинах зростання немає, а в сервісних компаніях – туристичному бізнесі, фінансовій і банківській сферах премії скасовано. Не доплачують архітекторам, будівельникам, працівникам готельно-ресторанного бізнесу та транспортної сфери. Затримки з виплатою зарплати спостерігаються в кожній третій компанії, наголошують аналітики ринку праці.

Децю більше пощастило тим, хто працює в міжнародних компаніях: зарплати тут так показово не скорочують. Хоча теж змушені заощаджувати: винаймаючи нових співробітників, пропонують значно меншу зарплату порівняно з тими, хто давно працює на аналогічних позиціях.

Невтішним видається той факт, що за нинішніх обставин переважна більшість роботодавців не можуть зробити бодай попередніх прогнозів щодо своєї зарплатної політики. Усе, стверджують керівники великих компаній, залежить від того, чи вдасться стримати девальвацію гривні. Та як швидко припиниться війна на Донбасі.

Військові дії на сході внесли свої відчутні корективи в зайнятість населення. Приміром, «чоловічі» професії частіше опановують жінки. Аргументи керівників великих компаній прозорі: за тотальної мобілізації жінок в армію не забуртуть.

Тим часом біженці із зони АТО стрімко «обрушили» ринок некваліфікованої робочої сили. Інтернет рясніє вакансіями з окладом 2–3 тис. грн, розрахованих на переселенців. «Вони в тій ситуації, коли потрібна будь-яка робота: через брак коштів і часу на співбесіди пошук високооплачуваних вакансій у цій категорії претендентів просто відсутній. Тож про цілізовані правила гри на ринку праці говорити зайве», – стверджує експерт Валентина Гринух.

здебільшого молодих, то Інтернет, справді, найкращий помічник. А от для фахівців вузької кваліфікації Інтернет-ресурсу замало. Тут доречнішим й ефективнішим є спілкування з фахівцями рекрутингових компаній, залучення рекомендацій знайомих.

За оцінками експертів, найбільші проблеми з працевлаштуванням відчують співробітники банківської сфери, бізнес-тренери, аналітики, рекламисти, бухгалтери. Вкрай важко, хоча й реально, влаштуватись на нове робоче місце юристам, економістам, молодим спеціалістам та менеджерам у сфері закупівель. Кількість вакансій для кваліфікованого виробничого персоналу скоротилася вже на 10–12%, банківських службовців – на 22–25%, а страхових агентів потрібно вдвічі менше, ніж рік тому.

Непроста ситуація і на тих виробничих підприємствах, чий ринок збуту був традиційно орієнтований на Росію, стверджують експерти. Поки вони будуть шукати нові ринки збуту, співро-

бітників очікують далеко не кращі часи.

А от кого проблеми ринку праці не торкнуться, так це представників робітничих спеціальностей. Роботодавців найперше цікавлять двірники та прибиральники. Багатьом столичним компаніям потрібні різноманітні, а також обивачі меблів, укладальники товару, фахівці, котрі спеціалізуються на встановленні вікон, ролетів. Актуальні, з урахуванням газового дефіциту, майстри з обладнання печей на твердому паливі. Але навіть затребувані претенденти на посаду мають враховувати, що нині роботодавці надто прискіпливі: вони шукають досвідчених фахівців з професійною освітою, досвідом роботи, бажанням працювати.

І ще одна прикмета нинішньої осені: надзвичайно високий попит на нянь. Екстрено шукають помічниці по дому та догляду за дітьми майже 60% жінок, які займають менеджерські позиції і не можуть за нинішніх умов дозволити собі

розкіш на кшталт декретної відпустки. Експерти з підбору персоналу відзначають зростання попиту на репетиторів та психологів. Останнім ще довго не забракне роботи, вважаючи на військові дії на сході та збільшення кількості постраждалих не лише фізично, а й морально.

ЗА НОВИМИ ПРАВИЛАМИ ГРИ

Тим, хто втримався на робочому місці, не потрапив під неминуче скорочення, доводиться бути «і шевцем, і женцем, і на дуді гравцем». Виконувати роботу за себе і за того, кого звільнили. Компанії змушені переводити співробітників на неповний робочий день, відправляти у відпустку за власний рахунок. І зменшувати заробітну плату. Роботодавці пояснюють цей вимушений крок важкою економічною ситуацією. Аналітики стверджують, що за останні півроку заробітну плату своїм підлеглим знизив кожен

ПРИКЛАД ПОЛЬЩІ НЕ ЗАВАДИТЬ

Федерація профспілок України уважно проаналізувала національний ринок праці. І рекомендувала для його реформування розглянути механізми, котрі свого часу застосувала Польща. Профспілкові лідери вважають, що саме ця країна близька нам не тільки за духом, а й за рівнем соціально-економічних умов. Після вступу до ЄС у 2004 році і до сьогодні поль-

ський ринок праці не зміг упоратися з таким явищем, як безробіття. Однак він має стійку тенденцію до зниження. Так само, як і в Україні, найвищий рівень безробіття в усвідів – серед молодих людей працездатного віку (від 18 до 34 років) та осіб без професійної підготовки або з низьким рівнем освіти. Реформи ринку праці, що здійснюються в Польщі, відповіда-

ють напрямом, запропонованим Європейським Союзом. Відтак рівень зайнятості постійно зростає. Популярними в усвідів державі стали дотації на перекваліфікацію безробітних та професійне навчання, допомогу під час пошуку роботи, громадські роботи, надання позик на запускання власної справи, професійну активізацію випускників навчальних за-

кладів, створення нових робочих місць для безробітних. Багато заходів уживає уряд для стимулювання зайнятості, спрощення процедур, пов'язаних з веденням господарської діяльності й отриманням дозволів та ліцензій. Чимало уваги приділяють реформі системи освіти. Вона покликана забезпечити відповідність отриманих знань потребам

ринку. На чільному місці – постійний моніторинг спеціальностей, яких потребує ринок нині і в найближчій перспективі. Усе це робиться для того, аби стимулювати роботодавців до створення робочих місць. За 10 років членства в ЄС у Польщі створено 2 млн нових робочих місць. Заробітна плата і зайнятість на підприємствах ідуть вгору, про що свідчать останні

дані Головного статистичного управління. Середня заробітна плата працівників фірм, порівняно з минулим роком, зросла на 4,8%. Це значно більше, ніж інфляція, що становить 0,2%. Самі ж поляки стверджують, що особливих секретів їхній ринок праці не має. Найголовніший здобуток – велике бажання працювати. На себе і країну загалом.

КОНФЛІКТ

ЧИ БУДЕ СВІТЛО В КІНЦІ ТУНЕЛЮ?

До Інформаційно-аналітичного центру ФПУ звернулася профспілкова активістка Тамара Тарковська, яка займається кравецькою справою – уже більш ніж десять років ремонтує та шиє одяг на замовлення. Жінка нарікає на перешкоджання її підприємницької діяльності.

Тамара Тарковська – фізична особа-підприємець, що обслуговує населення, є власницею майстерні з ремонту та пошиття одягу на замовлення. До того ж жінка створює робочі місця – працює в майстерні, що надають кравецькі послуги. І, що важливо, працює офіційно, із відповідним записом у трудову книжку, офіційною зарплатою та всіма іншими благами легального працювання.

Варто зазначити, що, за оцінками роботодавців і профспілкових експертів, кількість безробітних у нашій країні може перевищити 1 млн осіб – пік безробіття очікується взимку 2015 року. За таких невтішних реалій кожне створене робоче місце має бути на вагу золота. Відтак забезпечення сприятливих умов для функціонування та розвитку малого та середнього бізнесу, налагодження діалогу має бути пріоритетним завданням держави. Декларативно так і проголошується, але в ситуації з Тамарою Тарковською йдеться про «хоча б не заважайте»...

Підприємця орендує приміщення у Державному проектному інституті «Діпроверф», має договір оренди, укладений із регіональним відділенням Фонду держмайна України по місту Києву до березня 2016 року. Наразі орендоване нею приміщення відімкнули від енергопостачання. «Це сталося без письмового та усного попередження і роз'яснень. Так чинять неодноразово протягом останніх двох років, перешкоджаючи моїй підприємницькій діяльності, що призводить до значних матеріальних збитків та обурення клієнтів, – скаржиться Тамара Тарковська. – Мені довелося звернутися до Солом'янського відділення РУ ГУМВС України у м. Києві, написати пояснення та заяву... У

ТЕТЯНА ЯСЬКО, ГОЛОВА ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ПРОФСПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ І ПІДПРИЄМЦІВ ТОРГІВЛІ, ГРОМАДСЬКОГО ХАРЧУВАННЯ ТА ПОСЛУГ:

«Я так розумію, що якщо є певні претензії, то їх мають висувати офіційно. Але ж не можна порушувати умови договору оренди, одна з яких – забезпечення належних умов для роботи. Якби відбувся суд, який було підтверджено порушенням умов оренди зі сторони фізичної особи – підприємця, і все це було доведено офіційно, то була б інша справа... Наразі це вандалізм щодо підприємництва. Не такою має бути задекларована підтримка малого та середнього бізнесу. Для підприємців світло – найдорожче, без нього не працюють швейні машинки, бо відсутність унеможливає виконання замовлень. Я на власні очі бачила чимало підписів людей, які підтримують колектив та підприємство. Профспілка, безумовно, консультує підприємство, колектив не опускатиме руки, бореться. Вважаю, що потрібно не декларативно проголошувати заяви про підтримку малого та середнього бізнесу, потрібно на ділі це доводити. Якщо ми проголосили європейський курс, то й діяти маємо відповідно.»

червні мені висунули усну вимогу перейти в якийсь інше приміщення, начебто тимчасово. Я на це категорично не погодилася, адже маю договір оренди на це приміщення, знаходжусь і працюю тут багато років і вважаю, що це з грубим порушенням договору оренди».

Оренду платю підприємця сплачує своєчасно, а рахунки за комунальні послуги за домовленістю – на місяць наперед згідно з виставленими рахунками.

Підприємця зверталася за захистом прав з цього питання і до заступника міністра промислової політики України, і до регіонального відділення Фонду держмайна України в м. Києві, і на гарячу лінію Кабінету Міністрів України, а також до голови Комітету Верховної Ради України з питань підприємництва, регуляторної та антимонопольної політики Олександри Кужель, але суттєво ситуація з місця так і не зрушила, всі переважно обмежувалися відписками.

«17 липня спеціалістом регіонального відділення без участі представника балансоутримувача було проведено обстеження зазначеного нерухомого майна не за моєю скаргою, а за недостовірними даними балансоутримувача... На жаль, із того часу я не озайомлена з актом обстеження та не маю змоги оцінити об'єктивність викладених фактів...»

1 серпня від Фонду держмайна України, регіонального відділення ФДМУ м. Києва я отримала лист-пропозицію про дострокове розірвання договору оренди... На цей

лист я надіслала відповідь-непогодження, адже докази про моє порушення неоприлюднені, орендоване майно використовується за цільовим призначенням – тут діє майстерня з ремонту одягу, орендну плату вношу вчасно, – пояснює підприємця.

Тамара Тарковська запевняє, що готова провести зв'язку з орендодавцем та балансоутримувачем. Однак натомість уже вкотре залишилася без світла. «3 4 серпня в ДП ДПП «Діпроверф» без попереджень та роз'яснень було відімкнено енергопостачання, і так донині», – ділиться Тамара Тарковська.

Для підприємці, що надає послуги з ремонту та пошиття одягу, відсутність світла означає припинення роботи. Сидим виходом для пані Тамари було розвести швейні машинки по домівках своїх майстринь, аби ті віддалено виконували замовлення. «Наразі клієнтів у приміщенні обслуговуємо з ліхтариками та свічками. Так знімаємо мірки, проводимо примірки», – жаліється жінка. Люди обурені, зібрано чимало підписів на підтримку пані Тамари.

Наразі Тамара Тарковська не полишає надії на те, що здоровий глузд та цивілізоване вирішення конфлікту візьмуть гору, а бюрократична байдужість та нецивілізовані методи розв'язання спорів залишаться у минулому, разом зі свічками та ліхтариками. І світло у кінці тунелю все ж таки запалає.

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНИЙ ЦЕНТР ФПУ

РІШЕННЯ

СУД НЕ ПІДТРИМАВ СТОРОНУ ОСВІТЯН

10 вересня ц. р. Окружний адміністративний суд міста Києва оголосив вступну та резолютивну частину рішення (коротке рішення) у справі за позовом Профспілки працівників освіти і науки України до Кабінету Міністрів України, третя особа – Міністерство освіти і науки України, про визнання протиправними та скасування постанов від 25.03.2014 № 88 та від 25.03.2014 № 89 (справа про 20% надбавку педагогічним працівникам за престижність праці та 50% надбавку бібліотечним працівникам за особливі умови праці).

Як повідомляє юридичний відділ ЦК профспілки, рішенням суду у задоволенні позову профспілки відмовлено. Повний текст рішення з мотивувальною частиною буде виготовлений судом протягом п'яти днів. Рішення суду набуває законної сили після закінчення строку для подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу

не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення суду набуває законної сили після розгляду справи апеляційним судом. Профспілка продовжуватиме відстоювати інтереси освітян в суді та оскаржуватиме рішення суду в апеляційному порядку. Апеляційну скаргу буде подано після отримання повного тексту рішення суду.

ПРОТЕСТ

ПРАЦІВНИКИ СЕМЕНІВСЬКОГО АГРОЛІСГОСПУ ПРОВЕЛИ ПОПЕРЕДЖУВАЛЬНИЙ СТРАЙК

До цього їх змусила ситуація, що склалася на підприємстві. На час лікарняного, в якому перебував керівник агролісгоспу Микола Кулак, з обласного центру йому терміново був призначений заступник – Володимир Никончук, повідомляє Чернігівська обласна організація Профспілки працівників АПК України.

Як кажуть працівники підприємства, всього лише за місяць перебування на посаді цього горе-керівника підприємству завдано непоправної шкоди через сумнівні контракти, незаплановані виробки, незрозумілі закупівлі тощо. Тому 11 вересня співробітники підприємства провели попереджувальний страйк, вимагаючи звільнити пана Никончу-

ка і надалі не призначати керівництво підприємства без погодження з трудовим колективом. Солідарні дії колективу, підтримані профспілкою, дали свій позитивний результат! Сподіваємося, що подальше соціальне партнерство сприятиме успішному розвитку підприємства та покращенню соціальних стандартів працівників!

ЮВІЛЕЙ «БАРВІНОК» ВІДЗНАЧИВ СВОЄ 30-РІЧЧЯ

Профспілкова громадськість Закарпаття відзначила 30-річчя заснування дитячого оздоровчого табору «Барвінок», що перебуває на балансі Закарпатського обкому профспілки працівників житлово-комунального господарства, місцевої промисловості, побутового обслуговування населення. За підсумками роботи в 2013 році ця дитяча оздоровниця, що розташована у мальовничому куточку поблизу Перечина, була відзначена пам'ятним кубком Федерації профспілок України в номінації «Кращий заклад оздоровлення та відпочинку дітей». А скільки різних нагород отримано впродовж трьох десятиліть роботи табору!

ного відділення Фонду соцстраху з тимчасової втрати працездатності на оздоровлення дітей за повну вартість. За рахунок цих коштів було оздоровлено 360 дітей. Ще 40 дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківської опіки, з Перечинського району оздоровилися за кошти меценатів з Німеччини.

Ірина Юскович та ін. Цікавий факт: нинішній керівник табору Ольга Барзак ще школяркою була активістом таборного життя в «Барвінку» і своїм наставником вважає Марію Готру, яка багато років керувала оздоровницею.

З нагоди ювілею було вручено чимало нагород. Зокрема, за поданням Закарпатського облпрофради Федерації профспілок України нагородила ДОТ «Барвінок» Почесною грамотою ФПУ, а Подякою Голови ФПУ – Павла Ороса, який багато років вкладав душу й серце в розвиток цієї оздоровниці. Нагороді вручив заступник голови облпрофради Василь Захарець. Відзнаки облпрофради отримали й інші працівники дитячого закладу. А голова обкому профспілки Іван Зелінський вручив подяки за надання допомоги галузевому оздоровчому закладу меценатам – керівникам підприємств галузі.

Сергій БАРАНЧИКОВ
Закарпатська обл.

З а ініціативи голови галузевої обласної організації профспілки Івана Зелінського з нагоди знаменної дати в «Барвінку» відбулося засідання круглого столу, на яке запросили організаторів і ветеранів оздоровчої роботи, профактивістів, керівників підприємств-спонсорів, які допомагали в зміцненні матеріально-технічної бази табору. Як зазначив Іван Зелінський, цього літа «Барвінок» працював з певним навантаженням, вигравши тендер виконавчої дирекції облас-

ПОДЯКА ВДЯЧНІСТЬ ЗА ДОБРО

Наталія РУБЦОВА

Від материнського серця хоч висловити слова щирої вдячності головному лікарю ДП «Санаторій «Новомосковський» Олександр Андрієнку. Олександр Іванович подарував мій донечці Таї радість повноцінного буття, а мій родині віру в добро, безкорисливість і людяність. Незважаючи на велику зайнятість, він завжди знаходить час і для добрих справ.

Так, минулої осені, на святі Дня знань в Орлівській загальноосвітній школі І–ІІІ ступеня, він помітив мою доньку, яка сильно кульгала через вроджену ваду ніг. Кому, як не мені знати, як її, юну дівчинку, щоденно гнітив той фізичний недолік, з яким вона жила 16 років. Сьогодні не кожна людина спроможна навіть пройти кваліфікований медогляд, великих коштів у нашій багатодітній родині немає, тому на якісь зміни в стані доньки я й не сподівалась. Та Олександр Іванович не лише поцікавився проблемою Таїсії, а й одразу ж почав діяти. За його домовленістю відбулася консультація доньки в кращого з хірургів Дніпропетровської обласної лікарні ім. Мечникова – професора Олександра Лоскутова.

Згодом руками цього талановитого лікаря була проведена операція з корекції кінцівки. Низький уклін цій людині, що також відгукнулася на наш біль. І сталося диво: моя донечка рухається по-іншому, без минулих труднощів. Змінилося її життя, вона почала посміхатися, стала активною. І головне – щасливою.

Нещодавно я спілкувалася з Любов'ю Грінько, мамою Ірини, учениці 10 класу Орлівщинської загальноосвітньої школи І–ІІІ ступеня. Жінка розповіла про допомогу, яку надав Олександр Іванович. Цьогоріч на святі останнього дзвоника він поглядом досвідченого лікаря помітив, що в Ірини є певна медична проблема. Незабаром і для неї організував консультацію фахівця Дніпропетровської обласної лікарні ім. Мечникова. Нині дівчинка проходить лікування, після якого позбудеться своєї проблеми.

У наш нелегкий час ми частіше стикаємося з бездушністю, егоїзмом, здирицтвом. Та виявляється, що поряд є такі люди, як Олександр Андрієнко. Їхні вчинки дивують, захоплюють і зігрівають серце. Дуже хочеться, щоб приклад добротворця наслідували й інші.

УВАГА! Підтримуйте профспілкові видання! Дайте шанс достовірній інформації дістатися до людей!

АНОНС

ГОТУЄТЬСЯ ДО ДРУКУ

«БІБЛІОТЕЧКА ГОЛОВИ ПРОФСПІЛКОВОГО КОМІТЕТУ» № 9–10/2014 «ЗВІТИ І ВИБОРИ»

У профспілкових організаціях розгорнуто активну роботу з підготовки та проведення звітів і виборів профспілкових органів. Тож фахівцями ФПУ з питань розвитку профспілкового руху підготовлено методичні матеріали щодо проведення звітів і виборів, що будуть надруковані у вересні – жовтні 2014 року. Сподіваємося, що ці матеріали будуть корисними для керівників профорганів, профспілкових працівників і активістів, які братимуть участь у підготовці та проведенні звітів і виборів у профспілкових організаціях.

Додатковий наклад «Бібліотечки» можна замовити за адресою: 01042, м. Київ, бульв. Дружби народів, 5, Підприємство «Профінформ» ФПУ або за тел.: (044) 528-70-49; e-mail: profvisti@ukr.net. Мінімальна кількість замовлень – 10 примірників. Вартість одного примірника самовивозом – 13 грн, з пересилкою – 14,60 грн.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

ЖУРНАЛИ: «БІБЛІОТЕЧКА ГОЛОВИ

ПРОФСПІЛКОВОГО КОМІТЕТУ» № 6/2014
«ПЕНСІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У 2014 РОЦІ»

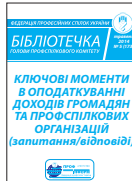
У цьому номері «Бібліотечки» наведені основні розміри державних соціальних гарантій у сфері пенсійного забезпечення, зокрема розміри мінімальної та максимальної пенсій, надбавок і підвищень постраждалим унаслідок Чорнобильської катастрофи, ветеранам і дітям війни, почесним донорам, за особливі заслуги тощо, які діятимуть у 2014 році. Підготовлено також відповіді на найбільш поширені питання, які надходили до ФПУ.

«БІБЛІОТЕЧКА ГОЛОВИ ПРОФСПІЛКОВОГО КОМІТЕТУ» № 5/2014

«КЛЮЧОВІ МОМЕНТИ В ОПОДАТКУВАННІ ДОХОДІВ ГРОМАДЯН ТА ПРОФСПІЛКОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ»

Цей випуск «Бібліотечки» підготовлено з метою надання інформаційно-роз'яснювальної допомоги профспілковому активу і членам профспілок із питань оподаткування. Тут максимально широко висвітлені питання, що стосуються оподаткування як профспілкових організацій, так і фізичних осіб з урахуванням нових податкових законодавства.

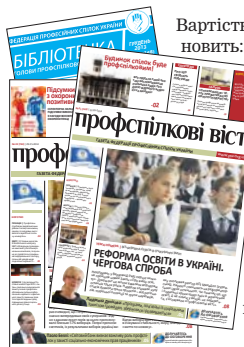
Додатковий наклад «Бібліотечки» можна замовити за адресою: 01042, м. Київ, бульв. Дружби народів, 5, Підприємство «Профінформ» ФПУ або за тел.: (044) 528-70-49; e-mail: profvisti@ukr.net. Мінімальна кількість замовлень – 10 примірників. Вартість одного примірника самовивозом – 6,50 грн, з пересилкою – 7,30 грн.

НЕ ЗВОЛКАЙТЕ

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА

ЦЕНТРАЛЬНИХ ПРОФСПІЛКОВИХ ВИДАНЬ НА 2014 РІК

Вартість передплати на 2014 рік залишається незмінною і становить:

22152 ГАЗЕТА «ПРОФСПІЛКОВІ ВІСТІ» – 156 грн.

22909 ЖУРНАЛ «БІБЛІОТЕЧКА ГОЛОВИ

ПРОФСПІЛКОВОГО КОМІТЕТУ» – 68,04 грн.

Видання широко висвітлюють діяльність Федерації профспілок України, галузевих і регіональних профспілок із захисту прав та інтересів трудящих. На шпальтах видань завжди – журналістські розслідування, дискусії, аналітика, соціальний захист, юридичні консультації, міжнародні новини, культура і спорт.

Передплатити видання можна в будь-якому поштово-випускному відділенні України за «Каталогом видань України» або скориставшись послугою «Передплата ON-LINE» на корпоративному сайті ДП «Преса» www.presa.ua.

ПОСЛУГИ

ПІДПРИЄМСТВО «ПРОФІНФОРМ» ФПУ НАДАЄ ДОДАТКОВІ ПОСЛУГИ

- ВИГОТОВЛЕННЯ:
 - брошур;
 - буклетів;
 - методичок;
 - листівок;
 - календарів;
 - папок;
 - книг;
 - фотографій

РОЗМІЩЕННЯ РЕКЛАМНИХ ОГолошень:

- у друкованих виданнях («Профспілкові вісті», «Бібліотека голови профспілкового комітету»);
- на нашому сайті www.psv.org.ua.

ТЕЛ. ДЛЯ ДОВІДОК: (044) 528-70-49

ЦИВІЛЬНІ ВІДНОСИНИ

ПРАВО НА СПАДКОВУ ТРАНСМІСІЮ ТА СПАДКУВАННЯ

? Що таке спадкова трансмісія? У чому полягають відмінності між спадковою трансмісією та спадкуванням?

Спадкова трансмісія – перехід права на прийняття спадщини до спадкоємців особи, яка мала право на спадщину і не прийняла її у зв'язку зі смертю. Відповідно до статті 1276 Цивільного кодексу України, якщо спадкоємець за заповітом або за законом помер після відкриття спадщини, не встигнувши її прийняти, право на належну йому частку спадщини переходить до його спадкоємців. Зазначена частка спадщини відходить до його спадкоємців за законом, або, якщо він встиг скласти заповіт, до його спадкоємців за заповітом.

Спадкоємці померлого спадкоємця успадковують лише ту частку спадщини, яка перейшла б до нього. Отже, спадкова трансмісія не стосується тієї частини спадщини, на яку претендують інші спадкоємці. Крім того, спадкова трансмісія не стосується права на прийняття обов'язкової частки в спадщині, яка має індивідуальний характер, а тому не поширюється на спадкоємців особи, яка мала право на таку частку. Право на прийняття спадщини спадкоємцями, що приймають спадщину в порядку спадкової трансмісії, здійснюється на загальних підставах протягом строку, що залишився після смерті їх спадкодавця, який прийняв спадщину, але не встиг її

Якщо спадкоємець за заповітом або за законом помер після відкриття спадщини, не встигнувши її прийняти, право на належну йому частку спадщини переходить до його спадкоємців.

отримати у зв'язку зі смертю. Якщо строк, що залишився для подання заяви про прийняття спадщини, менший ніж три місяці, він продовжується до трьох місяців. Строк для прийняття спадщини в порядку спадкової трансмісії може бути продовжений за письмовою згодою спадкоємців або у судовому порядку, якщо суд визнає причини пропуску цього строку поважними. Спадкову трансмісію слід відрізняти і від тих випадків, коли закликаний до спадкування спадкоємець подав до нотаріального органу заяву про прийняття спадщини згідно зі статтею 1269 Цивільного кодексу, але не одержав свідоцтво про право на спадщину, тоб-

то встиг прийняти спадщину, але не встиг її оформити. Оскільки в подібних ситуаціях спадкоємець вважається таким, що набув право на спадкове майно, після смерті останнього до його власних спадкоємців переходить не право на прийняття спадщини, а сама спадкова маса. Відмінності між спадковою трансмісією та спадкуванням за правом представлення такі: – спадкування за правом представлення настає у тому випадку, якщо спадкоємець помер раніше спадкодавця, а спадкова трансмісія застосовується, якщо спадкодавець помер раніше, але спадкоємець також помирає і не встиг до цього прийняти спадщину;

– спадкова трансмісія поширюється як на спадкування за законом, так і на спадкування за заповітом, тоді як спадкування за правом представлення можливе лише при спадкуванні за законом; – спадкова трансмісія можлива стосовно будь-якого спадкоємця померлого, а за правом представлення спадкує лише особа, зазначена у статті 1266 Цивільного кодексу України. Порядок оформлення спадщини в разі спадкової трансмісії звичайний: спадкоємець померлого спадкодавця подає заяву про прийняття спадщини до нотаріуса за місцем відкриття спадщини після спадкодавця, який помер першим.

ЗА ПЕВНИХ ОБСТАВИН

СКАСУВАННЯ УГОДИ НА ДАРУВАННЯ

? Чи може дарувальник розірвати договір дарування на подароване приміщення?

Статтею 727 Цивільного кодексу України визначено, що дарувальник має право вимагати розірвання договору дарування нерухомих речей чи іншого особливого цінного майна, якщо обдарований умисно вчинив злочин проти життя, здоров'я, власності дарувальника, його батьків, дружини (чоловіка) або дітей. Якщо обдарований вчинив умисне вбивство дарувальника, спадкоємці дарувальника мають право вимагати розірвання договору дарування.

Дарувальник також має право вимагати розірвання договору дарування і у разі, якщо обдарований створює загрозу безповоротної втрати дарунка, що має для дарувальника велику немайнову цінність. Це означає, що дарувальник може ставити перед судом питання про розірвання договору дарування будинку, якщо обдарований не дбає про утримання будинку в належному стані, сприяє його псування або руйнуванню. Таке розірвання правомочну спрямоване на запобігання втраті дарунка з умисної вини обдарованого. Слід мати на увазі, що при розірванні договору з такої підстави потрібно довести, що обдарованому було відомо, яку саме цінність для дарувальника має цей дарунок. Таким доказом можуть бути документи, які, приміром, свідчать про усвідомлення обдарованого щодо особливості архітектури подарованого будинку за авторством когось із членів сім'ї, щодо значної моральної цінності цього майна внаслідок особистого творчого внеску дарувальника у створення предмета дарування тощо. Такий дарунок покладе на обдарованого важливе зобов'язання сумлінно та дбайливо ставитися до дарунка, запобігати його псуванню та забезпечувати його схоронність.

Дарувальник також має право вимагати розірвання договору дарування за умови встановлення факту недбалого ставлення обдарованого до речі, що становить історичну, наукову, культурну цінність, за умови наявності небезпеки, що ця річ може бути знищена або істотно пошкоджена. У такому разі дарувальник, готуючи позов до суду, має забезпечити позовні матеріали доказом про наявність документів, що підтримують культурну цінність подарованої речі. У разі розірвання договору дарування у судовому рішенні має бути зазначено, що обдарований зобов'язаний повернути дарунок у натурі. До вимог про розірвання договору дарування за вимогою дарувальника встановлюється термін позовної давності – один рік.

ДОКУМЕНТ

СПАДКОВИЙ ДОГОВІР

? Що за документ «спадковий договір»? Які права мають сторони, що його укладають?

Поняття спадкового договору та права сторін, що його укладають, вписані у статтях 1202 і 1308 Цивільного кодексу України. Спадковий договір укладається у письмовій формі і підлягає нотаріальному посвідченню, а також державній реєстрації у Спадковому реєстрі в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України. За спадковим договором одна сторона (набувач) зобов'язується виконувати розпорядження другої

сторони (відчужувача) і в разі його смерті набуває право власності на майно відчужувача. Відчужувачем у спадковому договорі може бути подружжя, один із подружжя або інша особа. Набувачем у спадковому договорі може бути фізична або юридична особа. Набувач у спадковому договорі може бути зобов'язаний вчинити певну дію майнового або немайнового характеру до відкриття спадщини або після її відкриття. Предметом спадкового договору може бути майно, яке належить подружжю на праві спіль-

ної сумісної власності, а також майно, яке є особистою власністю будь-кого з подружжя. Спадковим договором може бути встановлено, що в разі смерті одного з подружжя спадщина переходить до другого, а в разі смерті другого з подружжя його майно переходить до набувача за договором. На майно, визначене у спадковому договорі, нотаріус, який посвідчив цей договір, накладає заборону відчуження. Заповіт, який відчужувач склав щодо майна, вказаного у спадковому договорі, є нікчемним. Відчужувач має право

призначити особу, яка буде здійснювати контроль за виконанням спадкового договору після його смерті. У разі відсутності такої особи контроль за виконанням спадкового договору здійснює нотаріус за місцем відкриття спадщини. Спадковий договір може бути розірвано судом на вимогу відчужувача у разі невиконання набувачем його розпоряджень. Спадковий договір може бути розірвано судом на вимогу набувача у разі неможливості виконання ним розпоряджень відчужувача.

ОГОЛОШЕННЯ

ГУ МВС України в місті Києві оголошено конкурс на заміщення вакантної посади спеціаліста 1-ї, 2-ї категорії відділу зв'язків із громадськістю. Вимоги: повна вища освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістр, спеціаліст відповідного професійного спрямування, володіння українською мовою, ПК. Телефон для довідок: 271-68-01, 271-67-67.

День фізкультури

Кирило ЛАТИШЕВ, «ПВ»
Фото автора

Цими вихідними українці відзначали професійний день фізкультурників. Уперше День фізичної культури і спорту святкували в Україні у 1994 році. Відтоді щороку у другу суботу вересня по всій країні проводяться святкові заходи, приурочені до Дня фізичної культури і спорту. У містах влаштовують легкоатлетичні забіги, естафети, змагання, турніри, чемпіонати з окремих видів спорту тощо. От і цього року стадіон «Спартак» під егідою Федерації профспілок України вирішив відсвяткувати відразу дві події – День фізичної культури і спорту та 80-ту річницю свого заснування. Змагання проводилися серед юнаків і дівчат з легкої атлетики, у них взяли участь понад 400 осіб. Для багатьох спортсменів та їхніх тренерів змагання стали відбірковими перед командним чемпіонатом України серед юнаків та дівчат. До речі, на змаганнях була присутня Юлія Левченко, яка перемогла у стрибках у висоту на II Юнацьких Олімпійських іграх 2014 року. Як завжди, не обійшлося без змагань із регбі, адже на цьому стадіоні проводяться майже всі матчі збірної України і чемпіонату України, а також міжнародні змагання із цього виду спорту.

У наступному, №39 "ПВ", читайте матеріал, присвячений 80-річчю учбово-спортивної бази "Спартак".

ДУША В ОГНІ

Тетяна МОРГУН
спеціально для «ПВ»

«Фільм» про приреченого ідеаліста – так образно Олег Вергеліс (zn.ua, № 31) підсумував враження від щойно виданої книги «Довженко без гриму», приуроченої до 120-ліття з дня народження видатного українського режисера Олександра Довженка, котре ви-

внилося у вересні. Один із співупорядників – відомий кінознавець Сергій Тримбач, автор доволі широкої власної Довженкіани і, за словами Олега Вергеліса, «вірний лицар Довженка та його достойний зброєносець». До слова, вже не один кінознавець, досліджуючи творчий і життєвий шлях цього українського режисера «номер один», доходив висно-

вку, що його власне життя в комплексі – зовнішній малюнок поведінки й душевні, сердечні, розумні, інтелектуальні порухи – не менш драматичне й поліфонічне, ніж його ж творчий доробок за всієї широти й пасіонарності останнього. Зі сказаного, отже, стає зрозумілим, що й справді не один, а чимало дослідників більш чи менш вдало вдавалися до спроб такого собі «змивання гриму» з неординарної особистості Олександра До-

вженка, керуючись, поза сумнівом, величезною повагою до цієї людини. Навіть поклонінням. Тож згаданий солідний фоліант у 470 сторінок, виданий «Коморою» (видавничий дім), – листи, спогади, архіви – не є аж таким відкриттям чи одкровенням. Це просто, як зауважує той же Олег Вергеліс, «дайджест-колаж». А інакше кажучи, скрупульозно, любовно, фахово впорядковані унікальні документальні матеріали – з такою кон-

цепцією й логікою послідовності, в такому співвідношенні. Що ж, ніні час люстрації, час правди. І з огляду на дату, «вірні зброєносці» знову спробували показати землякам Довженка справжнього, повідати про одухотворену особистість, котрій дано було відчувати й страждати яскравіше й болісніше, ніж будь-кому. Усе-таки, мабуть, образ Довженка був за радянських часів надто вже плакатним, через що знавці, котрі вміли дума-

ти, власне, не раз і намагалися змити з нього «грим». А під гримом – «душа в огні», шалена віра і розчарування, відчуття безвиході, біль, спалахи нових надій... Ось чому його доля – ніби сповнений драматизму фільм про надто щирого людину, для котрої став практично нестерпним очевидним антагонізм між декларованим, нав'язуваним – і реальністю. І ось чому його названо «приреченим ідеалістом».

ПАМ'ЯТНА ЗУСТРІЧ

Книги з автографом – від лауреата Шевченківської премії Мирослава Дочинця

ЛАУРЕАТ ШЕВЧЕНКІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ – В САНАТОРІЇ «КАРПАТИ»

Сергій БАРАНЧИКОВ
завідувач відділу організаційно-гуманітарної роботи
Закарпатської облпрофради
Фото автора

Адміністрація закарпатського ДП «Клінічний санаторій «Карпати» ПрАТ «Укрпрофоздоровниця» (голови лікар – заслужений лікар України Іван Кошеля) переконана, що організація цікавого культурного дозвілля для тих, хто тут лікується й відпочиває, є дуже важливою. Завдяки зусиллям заступника головного лікаря оздоровниці з культурно-масової роботи Йосипа Галецького у лікувальному закладі щодня організуються різноманітні дозвілєві заходи. Надзвичайно цікавою, зокрема, була зустріч з відомим українським письменником, членом Національної спілки письменників України, лауреатом Національної премії України імені Тараса Шевченка нашим земляком Мирославом Дочинцем. До слова, Шевченківським лауреатом у галузі літератури Мирослав Дочинець, талановитий прозаїк і взагалі яскрава творча особистість, став цього року: так відзначено його романи «Криничар» та «Горянин».

Відкриваючи зустріч, Йосип Галецький нагадав про творчі досягнення письменника, а далі вже сам Мирослав Дочинець спілкувався з тими, хто приїхав у Карпати з різних областей України підлікуватися й відпочити. Обстановка була тепла, невимушена. Як з'ясувалося, багато хто був добре обізнаний з його творами, знали й про те, що книга Мирослава Дочинця «Многі літа. Благі літа» буквально побиває всі рекорди продажів.

Основна тема творів цього автора – велич українського духу, а вона набуває особливої актуальності сьогодні, у наш непростий час. Відпочивальники і пацієнти санаторію «Карпати», серед яких знайшлося чимало книголюбів, після закінчення зустрічі двого ще не хотіли відпускати популярного українського письменника. Чимало людей охоче придбали книги Мирослава Дочинця з його автографом, фотографувалися разом із ним на згадку про цікаву зустріч. Усі щиро дякували адміністрації ДП «Клінічний санаторій «Карпати» за надану можливість бути учасниками такого приметного й цікавого заходу.

ПОСТАТІ | СОНЯЧНИЙ МИХАЙЛО КОЦЮБІНСЬКИЙ

НАПИСАНО КРОВ'Ю СЕРЦЯ. СПРОБА INTERMEZZO

Тетяна МОРГУН
спеціально для «ПВ»

17 вересня виповнилося 150 років з дня народження видатного українського письменника Михайла Коцюбинського, чие ім'я не просто знайоме, а й безмежно дороге серцю кожного цивілізованого українця. І так само дороге цивілізованому культурному світу, котрий десятками різних мов читає й зачитується його творами. Магнетизм, притягальна сила прози майстра незмірні, і в певному сенсі сутність цього не достоту зрозумілого магнетизму дещо прояснив літературний учень і земляк Коцюбинського письменник Михайло Стельмах: «Усе, дорогий Михайле Михайловичу, що написане кров'ю Вашого серця, зосталося в пам'яті всього нашого народу... увійшло в безсмертя». Це не випадковий набір слів: таке визначення промовляє передусім про непереборну альтруїстичність, сказати б, – обраність конкретної людської природи, тобто Коцюбинського, про його надзвичайно тонку нервову організацію, душевну, до болю, любов письменника до землі, людей. Любов, забарвлену точнісінько так, як і синовня, батьківська, братерська.

Він міг зняти капелюха перед квітами й привітатися з ними – в цьому не було екзальтації, лише спосіб висловити шире замілювання; його очі могли зволожити при розмові з простим селянином – і в цьому не було «інтелігентської розчуленості», лише

«Людина – найцікавіше для нас явище, тому що вона змінюється, ховає в собі всякі несподіванки, не задовольняється жодною формою щастя».

Михайло Коцюбинський

ПРИНАДИ НОВОЇ БЕЛЕТРИСТИКИ

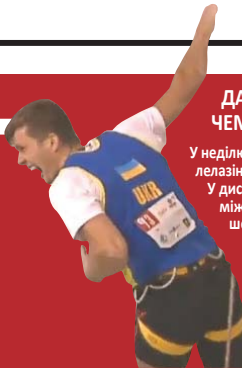
Втім, слово – це лише інструмент, котрий так чарівно зазвучав під рукою віртуозного майстра. Воно «просто» служить думці, жанру, концепції. Михайло Коцюбинський схиляється до жанру соціально-психологічної новели, котра стала для нього визначальним творчим напрямом. Це дозволило йому вирішити низку важливих завдань: виявити свою активну громадянську позицію істинно народного письменника, незмінного противника морального й фізичного утилізму людини праці, правдиво відобразити картини побуту, суспільно-політичну атмосферу та її вплив на громаду, сім'ю, окрему людину, відтак психологічно точно дослідити характери, логіку думок і вчинків своїх героїв, при-

роду їхніх міжособистісних взаємовідносин. На думку Івана Франка, Михайло Коцюбинський належав до чільних представників нової белетристики (Ольга Кобилянська, Василь Стефаник та ін.), до перспективного молодого покоління, що відзначається художнім новаторством, новими підходами до зображення дійсності. Франко писав: «Коли старші письменники (Іван Нечуй-Левицький, Панас Мирний, Олександр Кониський і він сам) виходять від малювання зверхнього світу – природи, економічних та громадських обставин – тільки при помочі їх силкуються зробити зрозумілими даних людей, їх дла, слова й думки, їх новіші йдуть зовсім протилежно дорогою: вони,

так сказати, відразу засідають у душі своїх героїв і нею, мов магічною лампою, освічують усе окреплення» (school.xvatit.com). Чому творчість Михайла Коцюбинського так імпонує почуттям та естетичним поглядам інтелектуального, розвиненого читача, чому вона особливо, незабутня, більше того – планетарно значуща? Він – письменник-психолог, що працює в душі кращих традицій світової, так званої «святої» літератури, й ще тонше, ще талановитіше за колегу по перу досліджує душу – не ментальність! А душа людська багата на дожиттєвий досвід і завжди «більша» за довілля й обставини, завжди змістовніша, загадковіша, завжди належить Землі й прагне Неба.

цікавлено, спокійно й привітно, на рівних, розмовляти з будь-якою людиною – від зовсім простої до найбільш високопоставленої, причому всі діставали задоволення від розмови. Це й є достеменною ознакою справжньої інтелігентності, й саме такий модус вієнди – дар природи: або він є, або його немає. Як немає, то й десять дипломів про вищу освіту не допоможуть. І, до речі, в Михайла Коцюбинського такого диплому не було – не склалося. Він закінчив лише Шаргородську духовну семінарію. При тому був високоосвіченою людиною, неймовірно багато читав, добре знався на природничих науках, вільно володів дев'ятьма мовами. Проте не лише широка ерудиція визначала небачене лексичне багатство, так щедро подарована нам письменником. До могутнього інтелекту незмірно «підключалася» його почуття, захват і захоплення неозорим простором-ареалом живої, смачної, яскравої народної мови; думається, до слів, з якими працював, він ставився приблизно з таким же відчуттям пошанування й втіхи, як от до квітів. Про цей бік його творчості щонайкраще сказав Панас Мирний – у некролозі з приводу смерті ще молодого, 48-річного Михайла Коцюбинського: «Поліг великий майстер рідного слова, що в огненному горні свого творчого духу переливав його в самоцвітні кришталі і, як великий будівничий, виводив їх, свої мистецькі твори, повні великого художнього смаку, глибокої задуми і безмірно широкою любов'ю до людей...»

СПОРТ

ДАНИЛО БОЛДИРЕВ – ЧЕМПІОН І РЕКОРДСМЕН СВІТУ!

У неділю в іспанському Хіхоні фінішував чемпіонат світу зі скелелазіння, у якому за нагороду змагалися 56 атлетів з 19 країн. У дисципліні «швидкість» 22-річний майстер спорту України міжнародного класу Данило Болдирев усі раунди пройшов із найкращим результатом за часом і став чемпіоном світу. У вирішальній дуелі донецчанин не залишив шансів росіянину Станіславу Кокоріну, а принагідно ще й встановив новий світовий рекорд швидкості у фіналі – 5,60 с, що на 13 мілісекунд швидше за попередній найкращий результат, встановлений чеським скелелазом Лібором Хрозоу наприкінці серпня.

БОРТЬБА | У ТАШКЕНТІ ВИСТУПИЛИ ГІДНО ЧОТИРИ МЕДАЛИ НА ЧС

Столиця Узбекистану приймала світову першість з вільної, жіночої та греко-римської боротьби, яка цього року проходила за оновленими правилами у восьми вагових категоріях. Українські спортсмени на килимах у Ташкенті здобули чотири нагороди – одну золоту і три срібні.

Володимир ПОЛТАЄВ
спеціально для «ПВ»

Єдине золото української команди – в активі Юлії Ткач (вагова категорія до 63 кг), більше відомої серед шанувальників цього древнього спорту під дівочим прізвищем Остапчук. Наша спортсменка лише навесні виїхала з декретної відпустки, але одразу довела серйозність своїх намірів, завоювавши бронзу чемпіонату Європи. У Ташкенті Юлія зробила собі та уболівальникам чудовий подарунок, здобувши титул найсильнішої на планеті напередодні святкування Дня фізичної культури і спорту.

У фіналі українка здолала чемпіонку світу 2012 року представницю США Олену Пирожкову. Раніше Юлія неодноразово зустрічалася з американкою, але завжди їй програвала – востанє буквально за місяць до ЧС, на етапі Гран-прі. Але цього разу наша спортсменка, як вона зізналася, правильно налаштувалася тактично, тож здолала незручну суперницю, і на честь переможниці найвище за інших підняла

прапор України і пролунав наш гімн.

Після повернення з Узбекистану новоспечена переможниця світової першості зізналася, що після декретної відпустки дуже хотіла виграти медаль, адже раніше на чемпіонатах світу їй не доводилося підійматися на п'єдестал пошани.

«На чемпіонаті світу набагато важче виграти медаль, бо тут виступають

усі найсильніші суперниці, у тому числі азійські борчині. У Ташкенті ми бачили всіх спортсменок, котрі виступатимуть на Олімпіаді 2016 року, тому це була своєрідна підготовка до олімпійського сезону, вона загартовує перед найважливішими змаганнями чотириріччя», – зазначила спортсменка в інтерв'ю журналістам.

«Золото» Ткач стало другою нагородою жіночої

збірної в Узбекистані, адже раніше за неї на «бронзову» сходинок п'єдесталу пошани піднялася Ірина Харів (до 55 кг). Це також перша нагорода світового гатунку в її кар'єрі. У втішному фіналі наша спортсменка здобула перемогу над іспанкою Карімою Санчес.

Інші дві «бронзи» до скарбнички національної збірної поклали представники сильної статі. Загалом у столиці Узбекистану першим з українців завоював медаль борець вільного стилю Валерій Андрейцев (до 97 кг), який у поєдинку за третє місце виборов перемогу над грузинського суперника Елізбара Одідкадзе. «Бронзою» завершив для нашої команди чемпіонат і Жан Беленюк (до 85 кг). Після перемоги Жана навесні на континентальній першості ми розраховували на його вдалий виступ і на планетарний першості. Українець вдало стартував, але у півфіналі судді віддали перемогу більш досвідченому азербайджанцеві Саману Техмасебі.

Під час поєдинку за третє місце Жан без шансів для опонента «всуху» виграв у представника Німеччини Рамсіна Азізіра.

коротко

МАСОВА ФІЗКУЛЬТУРА

ДЕНЬ ФІЗКУЛЬТУРИ ВІДЗНАЧИЛИ МАСОВО

У столиці минулої суботи на головній спортивній арені країни відбулося святкування Дня фізичної культури та спорту. У НСК «Олімпійський» зібралися представники понад 20 федерацій, кілька сотень спортсменів та гостей міста.

Особливістю цього свята спорту стало те, що представники федерацій самі запропонували свою участь та формат заходу. Як відзначив міністр молоді та спорту Дмитро Булатов, часи, коли очолюване ним відомство примушувало до участі у подібних акціях, минули. Крім того, у заході взяла

участь близько 60 військових та бійців Національної гвардії України, які проходять реабілітацію у лікувальних закладах Києва та Київської області. А напередодні нагороди та почесні відзнаки з нагоди свята отримали представники колективу Міністерства молоді і спорту та фахівці галузі.

СТРІЛЬБА

З МЕДАЛЯМИ І ЛІЦЕНЗІЯМИ

З 6 по 20 вересня в іспанському місті Гранда найкращі представники планети зі спортивної стрільби серед юніорів та дорослих змагалися за медалі чемпіонату світу, принагідно розігруючи олімпійські ліцензії. До програми світової першості включено турніри з кульової та стендової стрільби.

Україна делегувала до Іспанії 38 спортсменів, серед яких найбільш титуловані – олімпійська чемпіонка Афіні-2004 і дворазова призерка лондонського Ігор-2014 Олена Костевич, олімпійський чемпіон Пекіна-2008 Олександр Петрів та срібний призер Ігор-2008 Юрій Сухоруків.

Як і годиться, флагмени збірної проявили себе на ЧС якнайкраще. Так, першу олімпійську ліцензію для стрільців на Олімпійській грі 2016 року, які відбудуться у Ріо-де-Жанейро, виборола Олена Костевич: вона здобула срібну медаль у вправі на 10 м із пневматичного пістолета. А Сергій Куліш хоч і не зійшов на п'єдестал пошани, фіні-

шувавши з четвертим результатом у фіналі стрільби на 50 м із малокаліберної гвинтівки з трьох положень, але також здобув для країни путівку на Ігри в Ріо. Згодом до скарбнички збірної три «бронзи» поклали представниця прекрасної статі, Галина Авраменко у стрільбі по рухомій мішені стала третьою, у цьому ж виді програми у складі команди разом з Вікторією Рибоволовою та Катериною Самохіною вона посіла третє місце. Ще одну «бронзу» у стрільбі з малокаліберної гвинтівки на 50 м із положення лежачи виборола наша жіноча збірна, яку представляли Наталія Кальниш, Леся Леськів та Ольга Голубченко.

ДО СВЯТА | ВІДЗНАЧИЛИ ТУРНІРОМ МЕДИКИ – ПЕРЕМОЖЦІ «КУБКА «СПАРТАКА» У ЗАКАРПАТТІ

До Дня фізкультури і спорту Закарпатська обласна рада ФСТ «Спартак» (в. о. голови Микола Щадей) організувала турнір з міні-футболу серед команд колективів фізкультури профспілок різних галузей, переможцями якого стала команда медиків.

Сергій БАРАНЧИКОВ
спеціально для «ПВ»
Фото автора

Переможцями «Кубка «Спартак», який відбувся в Ужгородському спорткомплексі «Юність» за підтримки обласного відділення НОК України (голова Іван Рилак) та обласного центру фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх» (директор Оксана Мошкола), стали футболісти Закарпатського територіального центру екстреної

медичної допомоги (головний лікар Фома Білинєць, голова профкому Іван Липчєй).

Вихованці відомого в області тренера з багаторічним стажем Василя Цірика – неодноразові переможці і призери різних змагань з футболу ще раз підтвердили свій високий клас. Слідом за триумфаторами змагань у турнірній таблиці фінішували команди комунальників та журналістів.

Команда медиків – переможці турніру

Красень-кубок за перемогу у турнірі в. о. голови обласної ради ФСТ «Спартак» Микола Щадей вручив тренеру команди територіального цен-

тру екстреної медичної допомоги Василю Цірику, призери турніру отримали дипломи від організаторів змагань.

УВАГА: КОНКУРС

ОРГАНІЗУЙ ПЕРЕДПЛАТУ ПРОФСПІЛКОВОЇ ПРЕСИ НА 2015 РІК!

Підприємство «Профінформ» ФПУ оголошує конкурс на кращу організацію передплати газети «Профспілкові вісті» на 2015 рік. Конкурс проводиться серед територіальних профоб'єднань.

Мета конкурсу – стимулювати активність територіальних профоб'єднань щодо проведення річної передплати газети «Профспілкові вісті» на 2015 рік.

Переможці конкурсу визначатимуться відповідно до даних ДП «Преса» (форма звітності СП-18) про передплату на газету «Профспілкові вісті» на 2015 рік станом на 25 січня 2015 року.

Для переможців установлено три премії: перша – 3000 грн; друга – 2000 грн; третя – 1000 грн.

P.S. Переможцем конкурсу «Передплата-2014» стала Закарпатська облпрофрада.

АВОКАДО – УНІКАЛЬНИЙ ПРОДУКТ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я ПЕЧІНКИ

До супервластивостей авокадо японські вчені відносять ще одну корисну дію авокадо на організм. На думку вчених, цей фрукт просто незамінний для печінки, оскільки має здатність знижувати руйнівний вплив різних токсинів, включаючи сильні діючі отрути.

Як відомо, печінка є головним фільтром в організмі людини. Тому із згубними наслідками неправильного харчування і поганої екології насамперед стикається саме вона. Унікальна властивість авокадо буквально «вимітати» з нашого організму токсини пояснюється його складом: продукт містить цілий комплекс вітамінів, мікроелементів, харчових волокон, органічних кислот та інших незамінних для людини речовин.

У зв'язку з тим, що авокадо оздоровлює не тільки печінку, а й інші органи та функції організму, дослідники планують створити на основі його екстракту ліки, що здатні за ефективністю лікування різних захворювань перевершити сучасні засоби. Нагадаємо, що раніше авокадо вже ввійшло до п'ятірки жирних дієтичних продуктів, здатних прискорювати обмін речовин та продовжувати молодість.

ДОЗВІЛЛЯ

ГОРОСКОП

22 – 28 вересня

ОВЕН
Облиште зайвий ентузіазм: важливі рішення прийматимуться із запізненням, а безліч поточних справ просто відкладатимуться на майбутнє.

ТЕРЕЗИ
Цей тиждень варто присвятити вправленню минулих помилок, щоб з колегами, перегляду старих договорів і домовленостей.

ТЕЛЕЦЬ
Фінансові справи можуть викликати незначні хвилювання і переживання. Не варто надто перейматися, адже життя триває, а проблеми неминуче виникають.

СКОРПІОН
Скористайтеся шансом зростання і розвитку. Заряди цього варто відмовитися від активного відпочинку.

БЛИЗНЮКИ
Намагайтеся зберігати добрі стосунки з колегами, адже тиждень видається дещо напруженим.

СТРЕЛЕЦЬ
Смілюйтеся вир справ і турбот. На цьому тижні висока ймовірність динаміки та реалізації задуманого.

РАК
Усі нагальні справи спробуйте довести до кінця. Обирайте лише термінові, а не довготривалі завдання.

КОЗЕРІГ
Не переоцінюйте проблеми і перешкоди, що постають на вашому професійному шляху. Вам цілком під силу їх подолати.

ЛЕВ
Зосередьтеся на цілях, досяжних уже в недалекому майбутньому. Не варто орієнтуватися на проекти з далекою перспективою.

ВОДОЛІЙ
Фінансові справи і звіти потребують особливої уваги, насамперед від касирів та бухгалтерів, що мають справу як з готівкою, так і документами.

ДІВА
Тиждень буде складним, тож проблеми виникатимуть як у особистому, так і професійному житті.

РИБИ
Надто заповиштесь вечірками та квітами в світ, ви наражаєте себе на надмірні витрати, що згодом принесуть лише розчарування.

ВРАЖАЮЧІ ЛАБІРИНТИ

Фото з Інтернету

PINEAPPLE GARDEN MAZE За Книгою рекордів Гіннеса 2001 року, найбільшим лабиринтом у світі є Pineapple Garden Maze. Відвідувачам він пропонує близько 5 км запутаних ходів на двох гектарах. Pineapple Garden Maze розташований на ананасовій плантації компанії Dole на Гаваях. Тих, хто дістанеться центру лабиринту, чекає фреш і ананасовий шербет.

СКАНВОРД

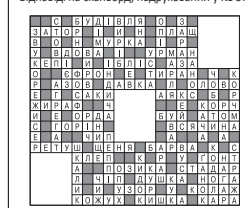
Розгадавши сканворд і вписавши букви в клітинки, виріжте його по червоній рамці та надішліть нам на адресу: «Профспілкові вісті», бульвар Дружби народів, 5, м. Київ, 01042 або profvisti@ukr.net.

Усіх, хто правильно розгадав сканворд і першим надіслав відповідь, чекає винагорода – піврічна передплата на газету «Профспілкові вісті».

На жаль, цього разу переможців конкурсу не виявлено.

До уваги переможців конкурсу! Щоб отримати піврічну передплату на газету «Профспілкові вісті», необхідно подати до редакції копію ідентифікаційного коду, а також вказати домашню адресу та поштовий індекс.

Відповіді на сканворд, надрукований у № 37

Правильна відповідь – «енарада».

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----